INTERVĀLS STARP SEPTIŅIEM DRAUDZES PERIODIEM UN SEPTIŅIEM ZĪMOGIEM

Labvakar, draugi. Tā ir liela privilēģija šovakar atkal atrasties šeit, Tā Kunga namā, kalpošanā, un joprojām dzīvot no tās...tās šī rīta mannas, no kuras mūsu dvēseles bija tik ļoti svētītas, caur Viņa vareno Klātbūtni. Un tā, šovakar mēs...mēs sākam tēmu: *"Intervāls starp Septiņiem Draudzes Periodiem un Septiņiem Zīmogiem."*

2 Un es šovakar tikko kā runāju ar vienu draugu. Un, iespējams, ja Dievs dos, šovasar, ja Viņš nepaņems mani mājās vai...un man izdosies atgriezties (ja nebraukšu uz ārzemēm vai vēl kaut kur), man gribētos no jauna pievērsties Septiņām pēdējām Bazūnēm. Saprotat? Tas viss ir savstarpēji saistīts. Un...un vēl tur ir septiņas pēdējās Mocības. Un tas viss ir cieši savienots, kā mēs to vēlāk arī redzēsim.

3 Un tā, šovakar, kamēr mēs nedaudz nomierināmies... Iespējams, šovakar es nedaudz jūs aizkavēšu. Pat ar... Tiklīdz es atbraucu šurp... Fīniksā es tik daudz sludināju un pat ne reizi neaizsmaku! Redzat? Tā tas ir. Un, ak, cik centīgi es tur sludināju! Manuprāt, man tur bija divdesmit septiņi dievkalpojumi, un es ne reizi neaizsmaku. Taču šeit ir tāds klimats, saprotat? Šeit tas gluži vienkārši ir slikts, ieleja paliek ieleja. Gluži vienkārši šeit ir slikti apstākļi un...veselībai (jūs saprotat, ko es gribu pateikt), tie...tie ir nelādzīgi. Un vispār, ikvienam sludinātājam, kurš sludina, ir nevesels kakls.

4 Viens mans draugs, ārsts, reiz ieskatījās man rīklē, lai paskatītos, kas man kait. Sacīja: "Nekas." Sacīja: "Tev tur vienkārši ir tulznas uz balss saitēm." Sacīja: "Tas ir no sludināšanas." [Sanāksme smejas–Tulk.] Nu, ziniet, es...es par to pat priecājos. Tas man lika justies labāk, ja jau to var norakstīt uz sludināšanu. Saprotat? Ja tas ir Dieva Valstībai, tad viss kārtībā.

5 Lūk, varbūt mēs nespēsim nest savā ķermenī Jēzus Kristus rētas, kā to darīja Pāvils, no sitieniem. Taču varbūt mēs varētu nest mūsu rētas no sludināšanas un runājot pret to, kas ir nepareizs. Tāpēc mēs esam pateicīgi, ka mums vairs nav jāsaņem sitieni, vismaz līdz šim laikam. Tāpēc mēs...mēs esam...

6 Cik daudzi šeit ir lasījuši svētrunu *"Kāds ir pareizs laiks, kungi?"*, vai varbūt ir to dzirdējuši, ziniet, *"Kāds ir pareizs laiks, kungi?"* Tas mani pamatīgi satrauca. Ja jūs neesat to dzirdējuši, es vēlētos, lai jūs to kaut kādā veidā noklausieties, vai vēl kaut kā. Tas mani kaut kā satrauca. (Man vienkārši sagribējās to pieminēt pirms sākšu dievkalpojumu.) Apmēram...apmēram pirms kādas nedēļas vai desmit dienām es biju tik ļoti satraukts, ka es vienkārši...es...es vienkārši ne...es nevadīju ne sanāksmes, ne kaut ko citu, jo es...es nezināju. Un ne pēc kā laba tas neizskatījās, un es vienkārši nezināju, kas tas ir. Un tā es...

7 Kādā agrā rītā es piecēlos, lai dotos uz Sabino kanjonu. No mājām tas ir tikai kādu trīsdesmit minūšu brauciens līdz...vai četrdesmit, līdz ieejai Sabino kanjonā, pēc tam tur ir ceļš, kas ieiet trīsdesmit jūdzes [apmēram 50 km–Tulk.] kalnos.

8 Tur augšā ir neparasts apvidus. Es varu atrasties tuksnesī trīsdesmit vai trīsdesmit piecu grādu karstumā, bet pēc pusstundas būt tur, kur ir divarpus metru sniega, saprotiet, kalna virsotnē. Mēs pavisam nesen bijām Fīniksā, kur bija apmēram mīnus pieci vai mīnus divi grādi. Tur bija apsildāms baseins, un cilvēki peldējās. Bet apmēram četrdesmit minūšu braucienā no turienes bija četrdesmit grādu zem nulles, Flagstafā. Redzat? Lūk, kāda ir atšķirība starp augšējām gaisa straumēm un tuksnesi. Un tas ir ļoti veselīgi astmas slimniekiem un tā tālāk.

9 Un tā, es devos uz kanjonu un uzrāpos tik augstu, cik vien spēju. Un es...es jautāju Kungam, sēdēdams tur augšā, ko tas viss nozīmē un visu pārējo. Es biju tāds kā satraukts un vienkārši nezināju, ko darīt.

10 Un, kamēr es lūdzos, notika kaut kas neparasts. Es...es vēlos būt atklāts. Lūk, iespējams, es biju iesnaudies. Iespējams, tas bija tāds kā transa stāvoklis vai varbūt tā bija vīzija. Es vairāk vai mazāk sliecos domāt, ka tā bija vīzija. Manas rokas bija izplestas, es sacīju: "Kungs, ko nozīmē šis sprādziens? Un kas tie par septiņiem eņģeļiem piramīdas veida izkārtojumā, kas mani pacēla gaisā, dodoties austrumu virzienā, ko tas viss nozīmē?"

11 Es tur stāvēju, lūgšanā, un kaut kas notika. Lūk, kaut kas iekrita manā rokā. Un es zinu, ja jūs nesaprotat garīgas lietas, tas varbūt izklausīsiet ļoti dīvaini. Taču kaut kas pēkšņi atradās manā rokā. Es paskatījos, un tas bija zobens. Tā rokturis bija taisīts no pērles, tik skaistu pērli es nekad neesmu redzējis. Un aizsargs (jūs zināt, kur...man šķiet, tas aizsargā tavas rokas, lai tās nesavaino, ziniet, kad tu...kad cilvēki duelējas), tas bija no zelta. Un zobena asmens nebija pārāk garš, taču tas bija tik ass kā žilete, un tas mirdzēja kā sudrabs. Es tik greznu lietu nekad nebiju redzējis. Tas mats matā iegūla manā rokā. Un es to turēju. Es sacīju: "Cik tas ir skaists!" Es skatījos uz to. Un es nodomāju... Bet, ziniet, es vienmēr esmu baidījies no

zobeniem. Es gluži vai priecājos, ka nedzīvoju tajā laikā, kad tie tika izmantoti, jo es...es baidos no naža. Un tā es...es nodomāju: "Ko es ar to iesākšu?"

12 Un kamēr es to turēju savā rokā, no kaut kurienes atskanēja balss, tā sacīja: "Tas ir Ķēniņa zobens." Un tad tas mani atstāja.

13 Nu, es...es biju neziņā, ko tas nozīmē: "Tas ir Ķēniņa zobens." Un es aizdomājos: "Ja būtu pateikts vienkārši 'ķēnišķīgs zobens', tad es to varbūt saprastu. Taču tas sacīja 'Ķēniņa zobens'." Tāpēc varbūt es kļūdos, taču es nodomāju: "Ir tikai Viens patiesais Ķēniņš – tas ir Dievs. Un Viņa zobens ir, lūk, *Šis*." [Brālis Branhams rāda Bībeli–Tulk.] "Asāks par abās pusēs griezīgu zobenu." Saprotat? Un... "Ja jūs paliekat Manī un Mani Vārdi..." Saprotat? Un es...es nodomāju...

14 Kad notiek divcīņa, saprotiet... Un kā es sapro... Es no tā ne vārda nesaprotu, bet...tas ir, nezinu nekādus duelēšanās principus. Taču, cik es varu izprast, zobens sitas pret zobenu. Un tad, visbeidzot, šie zobeni, ja tie saķeras (ienaidnieks un tu, lūk, *šādi*, sakrustojat zobenus), tad viss ir atkarīgs no duelanta spēka. Tāpēc ka, redziet, viņa zobens būs nomērķēts man sirdī, bet mans – viņa sirdī. Un tie sakrustojas, kad mūsu asmeņi triecas viens pret otru. Un tad tie triecas viens pret otru, un zobeni sakrustojas. Un viens spēj nospiest otru lejā, un zobens ir taisni sirdī. Tāpēc ir vajadzīgs...

15 Kaut arī šis zobens ir Vārds, ir vajadzīga stipra ticības roka, lai To noturētu, lai iedurtu To ienaidnieka sirdī. Lūk, nezinot visas šīs lietas, bet vienkārši... Visu, ko es esmu no Viņa saņēmis, ko es varu izstāstīt – es jums to esmu izstāstījis. Jo tas ir...ziniet, es domāju, ka tas bija... Vai tad mūsu Kungs neteica, ka Viņš mums ir pateicis visu, ko Viņš bija saņēmis no Tēva, neko nebija noklusējis? Un...un tāpēc mēs gribam to darīt, kad tas notiks. Lūk, ja jūs būsiet patiesi gudri un lūgsieties, es esmu pārliecināts, ka ļoti drīz jūs kaut ko sapratīsiet, lūk, kaut ko, kas (es ceru) ir atklājies.

16 Un tā šajā Grāmatā... Tagad visi atvērsim 5. nodaļu šajā Grāmatā, kuru sauc par Jēzus Kristus Atklāsmes Grāmatu.

17 Lūk, rītvakar būs Pirmais Zīmogs. Un pirmie četri Zīmogi sākas ar četriem jātniekiem (pa vienam katrā Zīmogā), kuri dodas satriekt zemi. Un droši vien tie neaizņems daudz laika, līdz mēs tiksim līdz apmēram... Pirmdiena, otrdiena, trešdiena, apmēram ceturtdiena. Pēc tam, es domāju, Sestais...un Piektais, un Sestais, un Septītais Zīmogs droši vien prasīs ļoti daudz laika. Tāpēc varbūt jums būs nedaudz laika, lai mazliet atpūstos.

18 Mēs plānojam sākt šeit dievkalpojumus, manuprāt, septiņos vakarā, darba dienās. Un man uz platformas ir jābūt tieši septiņos trīsdesmit. Un tad mēs droši vien dosimies mājās ap pusnakti. Tāpēc...tāpēc... [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Es...es šorīt runāju veselu stundu ilgāk. Es tā negribēju, es vienkārši...

19 Es nezinu, kad...jo es nezinu, kas ir tas pirmais jātnieks. Es nezinu Otro, Trešo, Ceturto, Piekto, Sesto vai Septīto Zīmogu. Es...līdz pat šim brīdim es to vēl nezinu. Saprotat? Es esmu atkarīgs no Viņa. Tieši tāpēc, cenšoties šonedēļ caur Dieva žēlastību palīdzēt, ticot, ja jūs dziļi sapratīsiet...

20 Ziniet, vīzijās tu nevari neko atklāt, kamēr tev nav atļauts atklāt. Cik bieži jūs visi esat dzirdējuši, kā es saku: "Es ieiešu mājā, un, lūk *šeit*, droši vien stāvēs cepure. Un *tāds un tāds* bērniņš vai vēl kāds, – viņš netiks dziedināts, kamēr tā netiks pārlikta, lūk, uz *šejieni*." Es nevaru viņiem to pateikt, un pats to pārlikt es arī nevaru. Tai ir jābūt pārliktai kaut kādā citā veidā. Vajag, lai kāds cits to paņem un pārliek, un visam ir jābūt pareizajā vietā – tad tas var tikt atklāts.

21 Lūk, tagad esiet lūgšanā. Un tā, pirms mēs vēršamies pie šīs Grāmatas, parunāsim ar Viņu, noliecot mūsu galvas lūgšanā.

22 Kungs Jēzu, mēs esam pilnīgi nederīgi. Mēs nekādā gadījumā nemēģinātu vērsties pie šīs svētās Grāmatas šajā tik svētajā brīdī, kad dvēseles pacietīgi gaida šajā laika galapunktā, nelūdzot, Kungs, lai tas Vienīgais, kurš var atvērt šo Grāmatu, lai Viņš tagad iznāk priekšā, svētīdams Tavu kalpu vārgos pūliņus. Svētī Vārdu, kad Tas tiek izteikts. Lai Tas tiek runāts Gara spēkā. Un lai viņu garīgā augsne, to, kuri ir izsalkuši un izslāpuši zināt taisnīgumu un zināt Dieva gribu, lai Tas iekrīt tajā un nes pēc Savas kārtas. Dāvā to, Kungs. Visa slava būs tikai Tev. Lai izsalkušie un izslāpušie šovakar atrod Vārdā ēdamo un dzeramo. Mēs lūdzam to Jēzus Kristus Vārdā, par ko arī ir šī Atklāsme. Āmen.

23 Un tā, tagad mēs pievērsīsimies 5. nodaļai. Lūk, tie nav Septiņi Zīmogi. Tas ir starpposms starp draudzes periodiem un Septiņiem Zīmogiem.

24 Lūk, ir vēl 6. nodaļa...precīzāk, Atklāsmes Grāmatas 4. nodaļa, un tajā ir atklāts kaut kas, kas notiks pēc tam, kad Draudze ir paņemta augšā, tas ir, Draudze tiek paņemta Atklāsmes Grāmatas 3. nodaļā un neatgriežas līdz Atklāsmes Grāmatas 19. nodaļai. Saprotat? Tādējādi Draudze izvairās no Lielo bēdu perioda. Es zinu, ka tam nepiekrīt gandrīz visi mācītāji, ar kuriem es esmu runājis. Taču es...es...tas nav tāpēc, ka es gribu strīdēties. Es...es gribu būt jūsu brālis, taču man...man ir pienākums mācīt tieši tā, kā es To redzu. Citādāk man Tas nesavienosies kopā. Saprotat? Lūk, vai nu Viņa tiks paņemta debesīs pirms Lielajā Bēdām vai pēc Lielajām Bēdām – es vēlos doties debesīs kopā ar To. Tas ir pats galvenais.

25 Tā ka tie ir tikai mūsu...mūsu pieņēmumi, jo izglītības man nav, es skatos uz prototipiem jeb pirmtēliem. Es meklēju un skatos, kas notiek jeb notika Vecajā Derībā, kura ir Jaunās Derības prototips jeb ēna, un tad man ir kaut kāds priekšstats par Jauno Derību. Saprotat? Piemēram, ja... Noa iegāja šķirstā, pirms sākās bēdas – tas ir prototips. Taču vēl pirms Noa (redzat?) iegāja šķirstā, Ēnohs tika paņemts augšā (saprotat?), pirms vēl kaut kas bija sācies. Un Lats tika izsaukts no Sodomas, pirms vēl bija sākušās bēdas jeb iznīcināšana; taču Ābrahāms vispār tur neatradās. Saprotat? Prototipi.

26 Taču tagad mēs izlasīsim 1. pantu. Es izlasīšu pirmos divus vai trīs pantus.

Tad es redzēju labajā rokā Tam, kas sēd uz goda krēsla, grāmatu, aprakstītu iekš- un ārpusē, aizzīmogotu septiņiem zīmogiem.

Es redzēju varenu eņģeli saucam stiprā balsī: "Kas ir cienīgs atvērt grāmatu un atdarīt tās zīmogus?"

Bet neviens ne debesīs, ne zemes virsū, ne zemes apakšā nespēja atvērt grāmatu un tanī ieskatīties. (Tā tik ir Grāmata!)

Un es gauži raudāju, ka neviens nav atrasts cienīgs atvērt grāmatu un tanī ieskatīties.

27 Lūk, pilnīgs necienīgums! Nav pat cienīgi uz To paskatīties – neviens cilvēks, nekur.

Te viens no vecajiem saka man: "Neraudi! Redzi, uzvarējis ir lauva no Jūdas cilts, Dāvida sakne, lai atvērtu grāmatu un tās septiņus zīmogus."

Un es redzēju goda krēsla, četru dzīvo būtņu un vecajo vidū stāvam Jēru, kā nokautu, ar septiņiem ragiem un septiņām acīm, kas ir septiņi Dieva gari, izsūtīti pa visu pasauli.

Viņš nāca un saņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd goda krēslā.

28 Šeit mēs uz kādu brītiņu apstāsimies, izlasot Atklāsmes Grāmatas 5. nodaļu līdz 7. pantam, ieskaitot.

29 Šī Septiņu Zīmogu Grāmata tiek atklāta laikā, kad skan Septiņi Pērkoni no Atklāsmes Grāmatas 10. nodaļas (lūk, ja jūs atzīmējat Rakstu vietas). Tikai uz brītiņu apskatīsim grāmatas 10. nodaļu, lai jūs labāk saprastu, pirms mēs tajā iedziļināmies. Lūk, tas ir laika beigās, klausieties:

...Un es redzēju citu varenu eņģeli nonākam no debesīm; tas bija tērpts mākonī, un varavīksne bija virs viņa galvas...

30 Pievērsiet uzmanību, tas ir Kristus (redzat?), jo Vecajā Derībā Viņš bija nosaukts par Derības Eņģeli. [Jaunā latv. Bībele, Maleahijas 3:1, "...Derības Vēstnesis..."–Tulk.] Bet šeit Viņš nāk tieši pie ebrejiem, jo ar Draudzi viss ir pabeigts. Saprotat? Labi.

...Viņa vaigs bija kā saule un Viņa kājas kā uguns stabi...

31 Vai jūs atceraties to eņģeli no Atklāsmes 1. nodaļas? Tieši tas pats. Vārds *eņģelis* nozīmē "vēstnesis". Un Viņš ir Vēstnesis Israēlam. Saprotat? Draudze jau ir aizrauta (saprotat?), lūk...precīzāk, teju teju tiks aizrauta. Viņš nāk pēc Savas Draudzes. Tagad skatieties.

Viņa rokā bija maza atvērta grāmata...

32 Lūk, *tur* Tā vēl bija aizvērta un aizzīmogota, bet, lūk, *šeit* Tā ir atvērta. Tā tika atvērta pēc tam, kad tā bija aizzīmogota. Tagad Grāmata ir atvērta.

Maza atvērta grāmata Viņa rokā...Viņa... (tā bija atvērta). Ak, kā saule...kā stabi... Brītiņu uzgaidiet, labāk es sākšu no šejienes un izlasīšu:

Viņa rokā bija maza atvērta grāmata. Viņš lika savu labo kāju uz jūru un kreiso uz zemi,

un Viņš sauca stiprā balsī, kā kad lauva rūc...

33 Mēs zinām, ka Viņš ir Lauva no Jūdas cilts. Lūk, *tajā* vietā Viņš ir Jērs, bet *šeit* Viņš ir Lauva. Saprotat?

...un, kad Viņš sauca, tad septiņi pērkoni savām balsīm runāja.

34 Lūk, Jānim bija dots uzdevums pierakstīt to, ko viņš redzēja, tāpēc šis apustulis un pravietis paņēma savu rakstāmspalvu, lai to pierakstītu.

Un, kad septiņi pērkoni bija runājuši, es to gribēju uzrakstīt; tad dzirdēju balsi no debesīm saucam: "Apzīmogo, ko tie septiņi pērkoni runājuši un neuzraksti to."

35 Lūk, tieši to mēs arī nezinām. Tam vēl ir jātiek atklātam, Svētajos Rakstos tā nav – tā, ko pateica šie Pērkoni.

Un eņģelis, ko es redzēju stāvam uz jūras un uz zemes, pacēla savu labo roku pret debesīm...(tagad klausieties)

...un zvērēja pie Tā, kas dzīvo mūžīgi mūžam, kas radījis debesis un visu, kas debesīs, zemi un visu, kas uz zemes, un jūru un...visu pārējo un...ka laika vairs nebūs.

36 Uzmanību! Šis ir tas pants, pie kura es gribu nonākt.

...bet septītā eņģeļa vēstījuma dienās [Jaunā latv Bībele: "...kad skanēs septītā eņģeļa balss..."–Tulk.] kad tas sāks bazūni pūst [Jaunā latv Bībele: "...kad atskanēs viņa taure,.."–Tulk.], būs piepildīts Dieva noslēpums, kā Viņš to ir pasludinājis Saviem kalpiem praviešiem.

37 Un tā, redziet, Septiņu Zīmogu Grāmatas noslēpums atklāsies tad, kad sāks skanēt septītā draudzes eņģeļa Vēstījums. Saprotat? "Kad septītais eņģelis sāks bazūni pūst..." un tur ir pierakstītas svētrunas, un mums Tas ir audio ierakstu un grāmatu formātā. Un tā, kad sāks skanēt Vēstījums, būs piepildīts Dieva noslēpums (saprotiet?), tajā laikā. Lūk, mēs redzam, ka šī Dieva noslēpuma Grāmata netiek atklāta, pirms nav atskanējis septītā eņģeļa Vēstījums.

38 Lūk, šie jautājumi būs svarīgi, kad nonāksim pie Zīmogiem, es par to esmu pārliecināts, jo tam visam, katram sīkumiņam, ir jāsasienas kopā.

39 Lūk, tas ir uzrakstīts noslēpumaini, jo neviens cilvēks, it neviens, to nezina – vienīgi Dievs, Jēzus Kristus. Saprotat? Lūk, taču ir... Šī Grāmata ir noslēpumaina Grāmata. Tā ir izpirkšanas Grāmata (pēc maza brīža mēs tajā iedziļināsimies). Un mēs zinām, ka šī Izpirkšanas Grāmata nav pilnībā izprasta. To ir centušies izprast sešu draudzes periodu laikā. Taču pašās beigās, kad septītais eņģelis sāk pūst savu noslēpumu, viņš noliek savās vietās visu to, ko centās izprast šie cilvēki. Un šie noslēpumi nonāk no Dieva kā Dieva Vārds un atklāj pilnīgo Dieva atklāsmi – tad jautājums par Dieva Personību un viss pārējais kļūst skaidrs. Visiem noslēpumiem (čūskas sēklai un lai kas tas arī nebūtu) ir jātiek atklātiem.

40 Un tā, jūs saprotat, ka es pats to neizdomāju. Tas ir...tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Es jums to lasu no šīs Grāmatas: "Kad skanēs septītā eņģeļa Vēstījums, tiks piepildīts Dieva noslēpums, kuru pasludināja Viņa svētie pravieši," tie ir tie pravieši, kuri ir uzrakstījuši šo Vārdu. Kad skanēs septītais draudzes periods, pēdējais draudzes periods, visas neskaidrības, kuras cilvēki centās izprast šo draudzes periodu laikā, tiks atrisinātas.

41 Un, kad Zīmogi ir noņemti un noslēpums ir atklāts, tad nonāk Eņģelis, Vēstnesis, Kristus, uzliekot Savas kājas uz zemes un uz jūras, un varavīksne bija virs Viņa galvas. Lūk, neaizmirstiet, ka šīs Atnākšanas laikā uz zemes atrodas arī šis septītais eņģelis.

42 Tieši tāpat kā Jānis runāja savu vēstījumu tajā pašā laikā, kad tajās dienās atnāca Mesija. Jānis zināja, ka viņš Viņu redzēs, jo viņam bija jāstāda Viņš priekšā.

43 Un mēs saprotam no Rakstiem, no Maleahijas grāmatas 3. nodaļas, ka ir jābūt cilvēkam kā Jānim, tādam Ēlijam, pie kura var atnākt Dieva Vārds. Un viņam ir jābūt tam, kurš caur Svēto Garu atklās visus Dieva noslēpumus un no jauna pievērsīs bērnu ticību pie apustulisko tēvu ticības, atjaunos visus šos noslēpumus, kurus ir centušies izdibināt visu šo konfesionālo gadu laikā. Lūk, tieši to saka Vārds. Es esmu atbildīgs tikai par to, ko Tas saka. Saprotat? [Kāds no sanāksmes saka: "Tā ir rakstīts."–Tulk.] Tā...tā ir rakstīts, pareizi. Tieši tā tas ir.

44 Un tā, mēs redzam, ka šī Septiņu Zīmogu Grāmata, lūk, tas ir izpirkšanas noslēpums. Tā ir Izpirkšanas Grāmata [Latviešu Bībelē bieži tiek lietots vārds *"pestīšana"*, nevis *"izpirkšana"*–Tulk.], no Dieva.

45 Lūk, visiem noslēpumiem šajā laikā būtu jābūt piepildītiem, kad skanēs šī septītā eņģeļa vēstījums. Tātad, lūk, *šeit* mums ir eņģelis uz zemes; un pēc tam nonāk vēl viens Eņģelis, varens Vēstnesis. Redziet, *šis* pirmais bija zemes eņģelis, vēstnesis; taču, lūk, *šeit* nonāk Tas, kurš ir no Debesīm, varavīksnes derība (saprotiet?), tas var būt vienīgi Kristus.

46 Tieši tā, kā tas bija Atklāsmes Grāmatas 1. nodaļā: "Stāvēdams septiņu zelta lukturu vidū...ar varavīksni, līdzīgs dārgakmeņiem jaspīdam un sardijam."

47 Un šeit 10. nodaļā Viņš atkal atgriežas, kad ir pienācis laiks, kad ir jāpiepildās visiem noslēpumiem un ir jāatveras Zīmogiem, pasludinot, ka "laika vairs nav". Un Viņš sacīja: "Kad septītais eņģelis sāks bazūni pūst, tad būs piepildīts noslēpums, un ir laiks parādīties Eņģelim." Mēs esam kaut kur pavisam tuvu. Pareizi. Tagad skatieties.

48 Šajos Septiņos Zīmogos ir šīs Grāmatas noslēpums. Kamēr mēs neieraudzīsim, ko šie Septiņi Zīmogi ir aizzīmogojuši, mēs varam izteikt tikai minējumus. Jo...kā es šorīt jums sacīju, manā nelielajā Vēstījumā šorīt par Dievu, kas slēpjas vienkāršībā. Redziet, mēs...mēs esam... Mēs pavisam noteikti palaidīsim to garām, ja tas neapšaubāmi nebūs Svētais Gars, kas to patiesi atklās un apstiprinās. Saprotat? Ja uzrodas pravietis un saka jums, ka *tas* ir tieši *tas*, bet Dievs to neapstiprina, tad aizmirstiet to. Saprotat? Bet katru apgalvojumu, pilnīgi visu – vajag, lai Dievs to apstiprina, tad tas ir pareizi. Saprotat? Tāpēc Viņa bērni vēros šīs lietas (saprotat?) un būs nomodā. Ievērojiet.

49 Septiņi Zīmogi uz šīs Grāmatas ir... Šī Grāmata ir aizzīmogota ar šiem Septiņiem Zīmogiem. Saprotat? Šī Grāmata ir pilnībā aizzīmogota. Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Šī Grāmata ir pilnībā aizzīmogota grāmata, kamēr netiks noņemti šie Septiņi Zīmogi. Tā ir aizzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem. Lūk, tas nav tas pats, kas Septiņi Pērkoni. Saprotat? Tie ir Septiņi zīmogi uz grāmatas. Un šī Grāmata ne...šie Zīmogi netiks salauzti pirms septītā eņģeļa Vēstījuma. Saprotat? Tāpēc mums...mums ir pieņēmumi, taču patiesā Dieva atklāsme kļūs pilnīga, kad atskanēs šī apstiprinātā Patiesība. Lūk, tieši tā taču ir teikts Vārdā. [Brālis Branhams plaukšķina pa Bībeli–Tulk.] "Tajā laikā būs piepildīts Dieva noslēpums."

50 Un šī Septiņu Zīmogu Grāmata...atcerieties, *šeit*, Atklāsmes Grāmatas 5. nodaļā tā bija aizvērta, bet Atklāsmes 10. nodaļā Tā ir atvērta.

51 Un tagad mēs apskatīsimies, kas ir teikts šajā Grāmatā par to, kā Tā tiek atvērta. Un tas netiek darīts zināms līdz brīdim, kad Jērs paņem šo Grāmatu, norauj Zīmogus un atver Grāmatu. Saprotat? Jēram ir jāpaņem šī Grāmata.

52 Tas ir apslēpts. Tagad neaizmirstiet, *"neviens debesīs, neviens uz zemes,"* ne pāvests, ne bīskaps, ne kardināls, ne štata presbiteris, lai kas viņš arī nebūtu, "nevar noņemt tos Zīmogus vai atvērt šo Grāmatu, tikai Jērs." Un mēs esam pētījuši un minējuši, un maldījušies, un brīnījušies, un...un tieši tāpēc mēs visi esam tādā sajukumā.

53 Tomēr ir Dievišķais apsolījums, ka šī Izpirkšanas Grāmata tiks pilnībā atvērta, un to izdarīs Jērs, un tāpēc Jērs noņems Zīmogus pēdējās dienās, kurās mēs dzīvojam. Un tas notiks tikai tad, kad Jērs paņems šo Grāmatu un noraus zīmogus. Jo, neaizmirstiet, Grāmatu turēja rokās Tas, kas sēdēja uz goda krēsla. *"Jērs nāca un paņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd goda krēslā."* Paņēma Grāmatu! Ak, kādi dziļumi! Mēs mēģināsim to atšķetināt, ja vien spēsim, ar Svētā Gara palīdzību. Tagad mēs esam atkarīgi no Viņa. Un vēlāk mēs redzēsim, ka tas notiek pēdējā laikā, "kad laiks ir beidzies".

54 Nevienai konfesijai nav tiesības skaidrot šo Grāmatu. Nevienam cilvēkam nav tiesības To skaidrot. To izskaidro tikai Jērs. Un tieši Jērs ir Tas, kurš to izsaka, un tieši Jērs dara zināmu Vārdu, apstiprinot Vārdu un atdzīvinot To. Saprotat? Tieši tā! Pievērsiet uzmanību. Un tas netiek atklāts līdz...

55 Šī grāmata tiek atvērta tikai tad, kad ir beigušies draudzes periodi un konfesionālie periodi, "un kad laika vairs nav". Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tā tiek atklāta tikai tad, kad ir beigušies draudzes periodi un konfesionālie periodi.

56 Lūk, kāpēc šodien šajās lietās ir tāds sajukums. Redziet, viņi paķer kaut kādu mācībiņu un metas, lūk, *šajā* virzienā, sakot: "Tas ir Īstais!" Citi paķer citu mācību un metas *citā* virzienā, sakot: "Tas ir Īstais!" Un katrs, pamatojoties uz to, ceļ savu konfesiju, līdz mums ir simtiem konfesiju. Tomēr joprojām, tajā visā, redzot šo sajukumu, cilvēki ir neizpratnē: "Kas tad ir Patiesība?" Vai tad tāds nav šodienas stāvoklis! [Sanāksme saka: "Āmen"–Tulk.]

57 Tomēr Viņš ir apsolījis, ka: "Kad šis laiks būs beidzies, tad atskanēs septītā eņģeļa balss, un tad šī Grāmata tiks atvērta." Saprotiet? Tajā laikā.

58 Lūk, lai neviens nesaka: "Tie cilvēki, kas dzīvoja tajos laikos, nebija glābti..."

59 Bet šie noslēpumi, kurus viņi nevarēja saprast! Kā tas ir, ka Dievs var būt trīs un tomēr ir Viens! Kā tas ir, ka Raksti saka "kristīt Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā" un tajā pašā laikā saka "kristīt Jēzus Kristus Vārdā". Saprotat? Ak, ir tik daudz visa kā! Kā gan Ieva, apēdot ābolu, varēja izpostīt visu pasauli? Saprotat? Kā tas viss ir iespējams? Taču ir apsolījums, ka pēdējā laikā šie noslēpumi tiks atklāti.

60 Šīs neskaidrības, kas... Uz skatuves parādījās šie varenie cīnītāji, kā Irinejs un Martins (svētais Martins), un Polikarps un pārējie, un Luters, un Veslijs, viņi visi. Saprotat? Un kā...viņi vienkārši atnāca un dzīvoja to nepieciešamo laiku, lai...lai atnestu nedaudz gaismas un mirdzētu, bet daudzas lietas viņi atstāja neizgaismotas. Tad atnāca vasarsvētku draudžu periods, un, līdzīgi kā luterāņu periods, viņi novirzījās no kursa. Tomēr viss bija labi, nesakiet, ka viņiem nebija taisnība. Viņiem bija. Taču bija daudzas neskaidrības, kuras nevarēja izprast. Taču pēc tam... Kāpēc? Vēl nav salauzti zīmogi, lai visā pilnībā atklātu, ko tas viss nozīmē. Saprotat?

61 Taču pēc tam, pēdējā periodā, visiem šiem noslēpumiem ir jāatklājas un jākļūst zināmiem. Un šiem Zīmogiem ir jātiek atvērtiem (to izdarīs Jērs) un atklātiem Draudzei, un tad laika vairs nav. Saprotat? Cik brīnišķīgi! Tātad šī Grāmata ir Izpirkšanas [jeb Pestīšanas] Grāmata, jo tālāk tajā...

62 Un vēlāk mēs parādīsim, kā tiek ievesti tie simtu četrdesmit četri tūkstoši un citas lietas. Ļoti labi. Tie ir ebreji.

63 Un tā. Tātad, Pāvils... Ziniet, nedaudz palasīsim. Man ir dažas Rakstu vietas, un es domāju, ka mums vajadzētu to izlasīt. Tagad visi atšķirsim Pāvilu, vēstuli Efeziešiem, pirmo nodaļu.

64 Es redzu, ka daudzi pieraksta. Viņiem ir blociņi, un viņi pieraksta Rakstu vietas, atzīmē tās savās Bībelēs, lai būtu atsauce. Un tas...tas ir labi. Man patīk, ka jūs tā darāt, un pēc tam, pārnākot mājās, izpētiet to. Labi? Un...un, ja jūs paši to pētīsiet, jūs to...to labāk sapratīsiet. Saprotat? Vienkārši studējiet to un lūdziet Dievam, lai Viņš palīdz jums saprast.

65 Tagad izlasīsim Rakstu vietu, kuru es šeit esmu pierakstījis. Vēstule Efeziešiem 1:13 un 14, lūk:

> *Viņā jūs arī esat dzirdējuši patiesības vārdu, savas pestīšanas evaņģēliju, un viņā jūs, ticēdami šim evaņģēlijam, esat apzīmogoti ar apsolīto Svēto Garu,*
>
> *kas ir ķīla tam, ka mēs saņemsim mantojumu un ka viņš mūs ir izpircis sev par īpašumu, lai mēs esam viņa godības slava.*

66 Un tā, kamēr mēs turam atvērtus Svētos Rakstus... Redziet, šeit Zīmogs ir pats Svētais Gars. Svētais Gars ir Zīmogs. Un ko nozīmē Zīmogs? – Pabeigtu darbu, Svētais Gars ir Zīmogs katram individuāli. Kad šis indivīds saņem Svēto Garu, viņa stenēšanas laiks ir beidzies (redzat?), jo tas ir pabeigts darbs.

67 Līdzīgi, kā es agrāk strādāju dzelzceļa kompānijā, un mēs krāvām iekšā vagonos bundžas un dažādas lietas no konservu fabrikas. Un...taču tad, pirms šis vagons tika aizzīmogots, ieradās inspektors, lai pārbaudītu, vai šis vagons ir piekrauts pareizi. Ja nē, tad pirmās sadursmes gadījumā visa prece sakristu un tiktu sabojāta, un...un atbildīga būtu šī dzelzceļa kompānija. Un šis inspektors visu pārbaudīja, lai redzētu, vai viss ir pareizi nolikts savā vietā. Ja nebija pareizi, viņš vagonu izbrāķēja. Tad mums vajadzēja to visu pārkrāmēt no jauna, līdz inspektors bija apmierināts. Un tad, kad inspektors ir apmierināts, viņš aizver durvis. *Inspektors* aizver durvis. Un inspektors uzliek uz tām zīmogu, un tad neviens nedrīkst salauzt šo zīmogu, līdz tas sasniegs savu galamērķi.

68 Lūk, ko dara Svētais Gars. Saprotat? Viņš iet un pārbauda. Tieši tāpēc jums nevar būt šīs lietas un... Tu saki: "Es runāju mēlēs, un es gavilēju, un es dejoju Garā." Tam visam ar To nav nekāda sakara. Saprotat? Svētais Gars inspicē jeb pārbauda to cilvēku, līdz Viņš būs pilnībā apmierināts un zinās, ka viņš ir...

69 Tad viņš ir apzīmogots, līdz viņš nonāks savā Mūžīgajā galamērķī. Nekas vairs nevar salauzt šo Zīmogu. Bībelē (pierakstiet šīs Rakstu vietas) vēstulē Efeziešiem 4:30 ir sacīts [Jaunā latv. Bībele–Tulk.]: *"Un neapbēdiniet Dieva Svēto Garu, ar ko jūs esat apzīmogoti izpirkšanas dienai,"* (paturiet prātā šo vārdu "izpirkšana", labi?) – līdz dienai, kad tiks atvērta Izpirkšanas Grāmata, un Izpircējs nāks pieprasīt Savu īpašumu! Nekas to nespēs izdarīt. Saprotat? Neapbēdiniet Viņu. Palieciet...dariet to, kas ir tīkams Dievam, jo šī Grāmata ir aizzīmogota, lūk, un jūs esat aizzīmogoti. Šis Zīmogs ir Pats Svētais Gars.

70 *Zīmogs* nozīmē...(es šos vārdus paņēmu no vārdnīcas). *Zīmogs* nozīmē "pabeigts darbs". Un kad ir noņemts Septītais Zīmogs, tad ir pabeigts Dieva noslēpums, kas ir aizzīmogots ar šiem Septiņiem noslēpumainajiem Zīmogiem līdz...tajā dienā, kad šis Zīmogs tiek noņemts, tad atklājas tas, kas tajā atradās.

71 Ja kādam cilvēkam nav īsti skaidrs, kas atrodas tajā preču vagonā, viņš saka: "Tur droši vien ir *tas un tas*. Tur tam vajadzētu būt." Viņš izsaka pieņēmumus. Taču, kad zīmogs ir salauzts, un durvis tiek atvērtas, tad mēs varam tajā ieskatīties un skaidri redzēt, kas tur atrodas.

Vai jūs to saprotat? Un tas tiks izdarīts tikai pēdējos laikos.

72 Vārdam *zīmogs* ir vēl viena nozīme, tas nozīmē "īpašumtiesības". Redziet, uz zīmoga ir iegravēts marķējums, kas parāda piederību. Kad tu esi nopirkts par Jēzus Kristus Asinīm, un tevi ir apzīmogojis Svētais Gars, tad tu vairs nepiederi šai pasaulei vai jebkam, kam ir kāds sakars ar pasauli. Tu esi Dieva īpašums.

73 Vēl viena lieta, *zīmogs* – tā ir "drošība". Zīmogs nozīmē, ka tu esi nodrošināts, noblombēts. Nu, ja jūs neticat mūžīgajai drošībai, tad es nezinu, redz... Taču šeit...bet *zīmogs* nozīmē "drošība līdz galamērķim". Bēdas tam, kurš mēģinās salauzt šo zīmogu! Šo Svētā Gara Zīmogu nav iespējams salauzt.

74 Jūs esat dzirdējuši, kā es stāstu par to, ka cilvēki saka: "Velns man lika izdarīt *to un to.*" Nē, nē, velns to nedarīja. Tu vienkārši nebiji aizzīmogots. Jo, kad tu esi aizzīmogots, viņš ir atstāts ārpusē. Jā. Saprotat? Tu pats izgāji pie viņa ārā. Jā, jā. Viņš nevarēja tevī ienākt, jo vienīgais ceļš ienākt tevī ir iziet cauri tam pašam procesam, kuru izgāji tu. Viņam būtu jāpiedzīvo pestīšana, svēttapšana un piepildīšanās ar Svēto Garu, tad viņš kļūtu par tavu brāli. [Brālis Branhams un sanāksme smejas–Tulk.] Tāpēc, redziet...tāpēc viņš...to nedarīja viņš. Nē, nē. Tu vienkārši aizgāji līdz robežlīnijai un atgriezies atpakaļ, alkstot šīs pasaules lietas. Tu nekad nebiji pilnībā ienācis Kanaāna zemē (redzat?) pāri Jordānai – nāvei priekš sava "es". Saprotat?

75 Lūk, tagad skatieties. Šī Grāmata ir aizzīmogota. Un...un jūs esat aizzīmogoti līdz ar Grāmatu, līdz izpirkšanas dienai.

76 Vēl vēstule Romiešiem 8:22 un 23. Atvērsim to, tā mēs ieliksim šo pamatu; tad, manuprāt, mēs sapratīsim to nedaudz labāk, ja katrs cilvēks pats to izlasīs. Es jums šeit dodu dažas Rakstu vietas, lai mēs varam...varam tās apskatīt un...kamēr vēl nav pārāk vēls. Un tā, astotā...sākumā Vēstule Romiešiem 8:22 [Jaunā latv. Bībele–Tulk.]:

> *Mēs zinām, ka visa radība līdz pat šim laikam nopūšas un cieš radību mokas;*
>
> *bet ne viņa vien, arī mēs, kas esam saņēmuši Gara pirmos augļus, pie sevis nopūšamies, gaidīdami uz savām dēlu tiesībām mūsu miesas izpirkšanai.*

77 Ak! O-o! Vai tas mums, vecīšiem, neliek justies patiešām labi? Tam vajadzētu likt mums justies labi, gaidot pienākam šo stundu. Mēs saprotam, ka tas notiks pirmās augšāmcelšanās laikā. Saprotat? Daba nopūšas. Mēs nopūšamies. Viss nopūšas, jo mēs saprotam, ka kaut kas nav kārtībā. Un tu vari nopūsties un to gaidīt tikai tāpēc, ka *šeit* iekšā ir ienākusi jauna Dzīvība, kura stāsta par jaunu pasauli.

78 Kā sieva... Nesen mēs šeit aizgājām uz supermārketu. Un es sacīju... Mēs redzējām neparastu ainu – sievieti kleitā. Un tas bija tik neparasti, ziniet. Viņas..viņas ir... Gandrīz neviena vairs nenēsā kleitas. Saprotat? Un kaut kādā veidā... Viņas ir aizmāršīgas, viņas iziet uz ielas bez tām. Un tad mēs... [Sanāksme smejas–Tulk.] Viņas ir apzināti aizmāršīgas.

79 Un tā, tad Meda man sacīja, viņa jautāja: "Bil, kāpēc tā notiek?" Viņa sacīja...

80 "O-o," es sacīju, "tāds vienkārši ir šīs tautas gars." Un es sacīju: "Kad tu aizbrauc uz Vāciju, viņiem ir savs gars. Aizbrauc uz Somiju, viņiem ir savs nacionālais gars. Atbrauc uz Ameriku – mums ir savs nacionālais gars."

81 Mūsu nacionālais gars ir jautrošanās un joki. Vai jūs zināt, kāpēc? Mēs bijām dibināti uz apustuļu mācības pamatiem. Mūsu pamati tika likti tādu varenu vīru vadībā kā Vašingtons, Linkolns. Bet mēs esam novirzījušies no šiem pamatiem, un mēs zinām, kas mūs tagad sagaida. Mēs zinām, ka ir atombumba, uz kuras ir uzrakstīts mūsu vārds. Mēs zinām, ka priekšā mūs gaida verdzība. Nav nekādas jēgas sevi mānīt.

82 Tas man atgādina... kā šie komiķi, kas iet un...un stāsta tos jokus, un nepareizi uzvedas, un sievietes dara tāpat, un vīrieši, visi kopā. Vienkārši atgādina man mazu puisēnu, kurš iet cauri kapsētai svilpodams, cenšoties pats sev iestāstīt, ka viņam nav bail. Protams, ka viņam ir bail! Saprotat? Viņš nevienu neapmānīs, tieši tāpēc jau viņš svilpo. Viņš mēģina parādīt, ka viņam nav bail, bet viņam taču ir bail. Un tieši tas notiek šodien.

83 Taču, ak, kāda svētīta cerība ir ticīgajam, kurš paceļ savas rokas, jo mūsu izpirkšana [pestīšana] tuvojas, kad viņš redz, kā notiek šīs lietas! Ticīgajam tas ir īpašs laiks.

84 Lūk, šīs lietas, kas...šī nopūšanās mūsu ķermeņos... Vai jūs kādreiz esat pievērsuši uzmanību kokam, kā tas cīnās par dzīvību? Tas vēlas dzīvot. Un paskatieties, kā dzīvnieks, kā mirstot...kā tas cīnās. Paskatieties uz cilvēku, uz visu: daba nopūšas, mēs sevī nopūšamies. Saprotat? Mēs zinām, ka kaut kas ir nepareizi. No šiem pantiem mēs redzam, ka gan cilvēks, gan zeme kaut ko ir pazaudējusi. Visa veida radība kaut ko ir pazaudējusi, jo mēs redzam no šī iedvesmotā Vārda, ka kaut kāda iemesla dēļ viņi nopūšas. Tu...tu nevaidi, ja vien tam nav kāds iemesls.

Kā es jau runāju par tinti, tam ir kāds iemesls.

85 Tieši tā tas notiek, kad lūdzas par slimajiem; kamēr tu neatradīsi iemeslu... Es zinu, kā izārstēt, taču man ir jāatrod iemesls. Tieši tāpēc šīs vīzijas ir tik nepieciešamas un svarīgas – tās atklāj siržu noslēpumus un pasaka cilvēkam, kur viņš ir pieļāvis kļūdu, un kas ir jādara. Saprotat? Nav nozīmes, cik daudz zāles jūs dzersiet vai cik daudz eļļas jūs izliesiet uz viņu galvām, un cik skaļā balsī kāds par jums lūgs – ja kaut kas nav kārtībā, viņš nekustēs ne no vietas. Es sacīju "viņš", tas ir sātans.

86 Redziet, kaut arī šodien mums ir ļoti attīstīta medicīna, tomēr par šīm lietām mēs joprojām nekā nezinām. Jūs sakāt: "Viņam ir vēzis." Nu, tas neko nenozīmē. Tas...tas tikai tā tiek saukts. Tam ir dots medicīniskais nosaukums – vēzis. Tam nav nekāds sakars ar to, kas tas ir. Tas ir tikai vārds, kādā mēs to saucam. Mēs vienkārši saucam to šajā vārdā – vēzis. Taču patiesībā, ja mēs to izanalizējam dziļāk, tas ir velns.

87 Lūk, mēs sakām: "Grēks." Mēs to vienkārši saucam par grēku. Izanalizējiet to dziļāk. Kas ir grēks? Daudzi cilvēki saka: "Dzeršana, laulības pārkāpšana." Nē, nē. Tie ir grēka atribūti. Saprotat? Tās ir grēka sekas. Saprotat? Bet īstais grēks – tā ir neticība. Lūk, kā viņš...lūk kā viņš tiek atpazīts un izpaužas. Ja tu esi ticīgs, tu šīs lietas nedari. Taču nav svarīgi, cik svētu tu mēģini sevi pataisīt un cik reliģisks tu mēģini būt – ja tu dari šīs lietas, tu esi neticīgs. Tā saka Svētie Raksti.

88 Un tā, kaut kas ir pazaudēts, un visi nopūšas, cenšas atgriezties atpakaļ, atgriezties savā sākotnējā, oriģinālajā stāvoklī.

89 Iedomājieties kādu, kurš būtu iekritis kaut kādā dziļā bedrē un no visa spēka censtos izrāpties, izlīst. Viņam kaut kādā veidā ir jātiek ārā no tās bedres, tas nav viņa sākotnējais stāvoklis. Un viņš izmisīgi kliedz, ķeras ar nagiem sienās, bļaudams vai vēl kaut kā. Viņš...viņš nopūšas, jo viņš grib atgriezties tur, kur viņš bija sākumā.

90 Tieši tāpēc cilvēks, kuram ir uzbrukusi slimība, cieš sāpes. Reiz viņš tāds nebija, bet viņš vaid un nopūšas. Kāpēc? Ar viņu kaut kas nav kārtībā. Kaut kas nav kārtībā. Un viņš nopūšas un cenšas atgriezties tajā stāvoklī, kad viņš bija vesels.

91 Un, kad daba un cilvēki, kā ir sacīts Bībelē, "nopūšas", tas parāda, ka kaut kāda iemesla dēļ viņi neatrodas savā pareizajā stāvoklī. Viņi no kaut kurienes ir atkrituši. Nu, nav vajadzīgs, lai kāds mums to izskaidrotu. Jā? Jo mēs, protams, zinām, ka viņi atkrita no Mūžīgās Dzīvības. Un viņi zaudēja visas savas tiesības uz Mūžīgo Dzīvību toreiz, kad Ēdenes dārzā Ādams un Ieva atkrita no Mūžīgās Dzīvības nāvē, ievezdami nāvē visu viņiem pakļauto dabu.

92 Pirms Ādama neviens koks nemira. Pirms Ādama neviens dzīvnieks nemira. Un ir tikai viena lieta, kas nevar nomirt, un tas ir Dievs, jo Viņš ir mūžīgs. Un vienīgais veids, kā mēs varam nenomirt – kad mūsos ir Mūžīgā Dzīvība, kad mēs esam Dieva dēli un meitas.

93 Taču, kad mēs nomirām (kā es sacīju šī rīta Vēstījumā), lai grēkotu, mēs pārdevām savu pirmdzimtību un nokļuvām šī bezdibeņa otrā pusē. Un tagad, šī bezdibeņa otrā pusē, mēs Dievam esam neaizsniedzami. Lūk, protams, kad Ādams atkrita nāvē, viņš atnesa nāvi visai radībai.

94 Lūk, viņam bija dota brīva morālā izvēle. Tā bija dota viņiem tāpat kā mums, lai mēs varētu izdarīt izvēli. Lūk, Ādams un Ieva sākumā... Viņu priekšā bija labā un ļaunā koks, un tas pats koks atrodas atrodas priekšā ikvienam no mums. Redziet, Dievs Ādamam un Ievai nedara... Tu sacīsi: "Nu, tā ir viņu vaina." Nē, ne tagad. Tā ir tava vaina. Tu tagad nevari to novelt uz Ādamu, tev tas jāpiemēro sev, jo labais un ļaunais tagad ir nolikts tavā priekšā. Mēs esam tādā pašā situācijā kā Ādams un Ieva.

95 Taču, redziet, kad mēs esam izpirkti, mēs vairs negribam veikt paši savu izvēli, bet mēs gribam Viņa izvēli. Saprotat? Redzat?

96 Un tā, Ādams un Ieva gribēja viņu pašu izvēli. Viņi gribēja...viņiem sagribējās noskaidrot, kā ir būt gudriem, tāpēc viņi tajā iedziļinājās, un tas atnesa nāvi.

97 Lūk, kad cilvēks ir izpirkts, viņu vairs neuztrauc zināšanas, erudīcija. Viņam vairs vispār nerūp šīs pasaules lietas, šīs pasaules gudrība. Viņš vispār negrib nekādu izvēli. Viņš jau ir izvēlējies Kristu, un ar to viņam pietiek. Viņš ir izpirkts. Viņš vienkārši vairs negrib pats sevi vest. Viņš vairs negrib, lai kāds viņam stāstītu, uz kurieni ir jāiet un kas ir jādara. Viņš vienkārši gaida un noskaidro sava Radītāja izvēli. Saprotat? Tad viņš iet sava Radītāja Vārdā, kad Radītājs saka, lai viņš iet. Saprotat?

98 Taču cilvēks, kas meklē gudrību, grib izdibināt: "Nu, šī draudze ir tīri tā neko, taču, lūk, *tajā* vietā, viņi man maksās vairāk, tāpēc es labāk iešu uz turieni." Redzat? Redzat? Gudrība.

99 Lūk, kad Ādams sagrēkoja, ieklausīdamies savas sievas spriešanā, tā vietā, lai turētos pie Dieva Vārda...tieši tas lika Ādamam sagrēkot. Viņa sieva spriedelēja ar sātanu un tad parādīja šo rezultātu Ādamam, un Ādams atteicās no Dieva Vārda un pārdevās.

100 Kad viņš pazaudēja savu sadraudzību un tiesības uz Dzīvību, viņš pazaudēja arī savu mantojumu. Atcerieties: "Tai dienā, kad tu ēdīsi no tā, tu mirdams mirsi." Un zaudēdams savu Dzīvību, viņš pazaudēja arī savu mantojumu dzīvē, tāpēc ka viņa rokās bija pilnīga un absolūta šīs zemes pārvaldīšana. Viņš bija šīs zemes dievs. Dievs ir visuma, pilnīgi visa Dievs. Taču šo zemi pārvaldīja Viņa dēls. Viņš varēja izteikt, viņš varēja iedot vārdu, viņš varēja pateikt, viņš varēja apturēt dabu, viņš varēja darīt visu, ko vien gribēja. Saprotat? Taču viņš pazaudēja savu mantojumu, kad viņš izdarīja *to*.

101 Lūk, Ādams varēja pateikt: Lai *šis* kalns pārceļas, lūk, uz *turieni*," un tas pārcēlās. Ādams varēja pateikt: "Lai *šis* koks izraujas ar savām saknēm un iestādās *tur,*" un tas notika. Saprotat? Jo viņa rokās bija pilnīga, augstākā kontrole kā nelielam dievam, Dieva mūsu Tēva vadībā, tāpēc ka viņš bija Dieva dēls.

102 Ja vien mēs varētu šeit uz mirklīti apstāties, mums sanāktu kārtīgs spredikis! Saprotat? Ak! Tātad, ja jau šīs Asinis to visu ir atgriezušas, tad kas notiek tagad? Saprotat? Paskatieties, ko izdarīja tas otrais Ādams, Dieva Dēls? Saprotat? Un Viņš sacīja: "Darbus, ko Es daru, arī jūs darīsiet." Redzat?

103 Ādams pazaudēja savu mantojumu, šo zemi. Lūk, no viņa rokām tā pārgāja tā rokās, kam viņš to pārdeva – tā pārgāja sātanam. Savu ticību Dievam viņš pārdeva par sātana spriedelējumiem. Tāpēc viņa Mūžīgā Dzīvība, viņa tiesības uz Dzīvības Koku, viņa tiesības uz zemi piederēja viņam, bet viņš pilnībā zaudēja visu savu īpašumu, un tas nonāca sātana rokās. No savām rokām viņš nodeva to sātana rokās. Tāpēc tagad tas jau...tā tika atdota un ir tikusi samaitāta. Un Ādama pēcnācēji ir iznīcinājuši šo mantojumu, kurš bija paredzēts Ādamam – šo zemi. Tā tas ir. Saprotat? Ādama pēcnācēji.

104 Nesen Tūsonā, kur es dzīvoju, es apstājos un runāju ar vienu cilvēku. Mēs bijām kalnā un skatījāmies lejup. Es sacīju: "Tikai iedomājies! Pirms trīssimt gadiem senais papago cilts indiānis brauca šeit savā pajūgā, viņa sieva un bērniņi sēdēja aizmugurē, devās kaut kur uz šejieni un dzīvoja miermīlīgi. Nebija nekādas laulības pārkāpšanas, nekāda viskija, nekādu azartspēļu, nekā tāda viņu starpā nebija. Viņi dzīvoja tīru dzīvi. Un naktīs lejup pa upes gultni nāca un gaudoja koijots, šeit Tūsonā. Upes krastos ziedēja meskītkoki un kaktusi. Un Jehova skatījās uz to visu un droši vien smaidīja. Taču tur ieradās baltais cilvēks, un ko viņš izdarīja? Viņš noraka kaktusus. Viņš piesārņoja visu šo apkārtni ar alus bundžām un viskija pudelēm. Viņš sagrāva tautas tikumību. Vienīgais veids, kā viņš varēja tikt galā ar indiāņiem, bija nogalināt viņu barību – bifeļus."

105 Kā nesen es izlasīju Tumbstonā, muzejā, un redzēju Džeronimo fotogrāfijas... Un daudzi no jums varbūt domā, ka Džeronimo bija atkritējs. Manuprāt viņš bija īsts amerikānis. Viņš tikai cīnījās par to, kas bija pareizi, ko Dievs viņam bija devis: par zemi, par tautu un vietu, kur dzīvot. Es viņu nevainoju. Un kad šie baltie karavīri tur ieradās un ar varu pārņēma zemi, nogalinot viņus kā mušas... Un tur bija oriģinālā fotogrāfija, kurā bija redzama Džeronimo medicīniskais štābs jeb viņa slimnīca – tās bija divas vai trīs segas, kas bija uzliktas meskīta koka gabalam. Un šie ievainotie, īstie, patiesie amerikāņi, indiāņi, cīnījās par savām tiesībām, kuras viņiem bija devis Dievs. Un tur stāvēja Džeronimo, viņam rokās bija viņa paša bērns, un viņš skatījās uz saviem kareivjiem, kuri asiņoja, mira, viņiem nebija nekāda penicilīna, nebija nekā, nekādi nevarēja viņiem palīdzēt; patiesi, Dieva doti amerikāņi! Un tad vēl sauc viņu par atkritēju!? Es saucu viņu par džentelmeni.

106 Kočiza nekad nebūtu padevies. Viņš bija vecs vīrs. Taču Amerikas armija, visi tādi saposušies...un viņi devās turp un nogalināja bifeļus. Viņi devās izklaides izbraukumos... (bet Šarps izgudroja šauteni bifeļiem) ...un viņi devās uz turieni, un stāstīja: "Ak, šodien man bija laba dieniņa," šaudami no preču vagona, tas ir, pasažieru vagona logiem. Sacīja: "Šodien es nogalināju četrdesmit." Četrdesmit bifeļus, no kuriem vesela indiāņu cilts būtu barojusies divus gadus vai ilgāk. Ko viņi ar tiem darīja? Atstāja tos beigtus tuksnesī. Viņu pūstošās maitas piepildīja zemi, un piepildīja to ar smirdoņu, koijotiem par barību.

107 Kad indiānis nogalināja bifeli, tika rīkota reliģiska ceremonija. Viņš ņēma viņa nagus un izmantoja tos, lai taisītu traukus. Viņa gaļu viņi apēda, pat iekšas. Viņi paņēma visu tā gaļu un izkāra to, un izžāvēja. Viņi izžāvēja bifeļa ādu un taisīja no tās apģērbu un mājokļus. Nebija nekas...

108 Taču kad ienāca baltais cilvēks... Tieši baltais cilvēks ir atkritējs. Viņš ir tas blēdis. Viņš ieradās un nogalināja šos bifeļus, un izmērdēja šos indiāņus.

109 Ikviens īsts vīrs cīnītos par tiesībām, kuras viņam ir devis Dievs. Tas ir traips uz Amerikas karoga – tas, ko viņi izdarīja Amerikas indiāņiem. Galu galā, tā piederēja viņiem.

110 Ko jūs domātu, ja Jap...Japāna vai...vai kāds...ja Krievija ierastos un sacītu: "Lasieties prom no šejienes! Ejiet prom no šejienes," un...un darītu ar mums un mūsu bērniem tā, kā mēs izdarījām šiem indiāņiem? Taču atcerieties, mēs esam iesējuši, un tagad mēs nopļausim. Jūs zināt, ka tāds ir Dieva likums. Ir sēšanas laiks, bet pēc tam ir ražas novākšanas laiks. Es domāju, ka ir ļoti slikti. Tieši tā.

111 Un tā, kas notika? Samaitātie Ādama pēcnācēji ir samaitājuši un pilnībā iznīcinājuši šo zemi. Vai jūs zināt, ka tā saka Bībele? Un tāpēc, ka viņi tā ir izdarījuši (samaitātie Ādama pēcnācēji), Dievs viņus iznīcinās. Vai jūs gribat to izlasīt? Paskatīsimies, man tas bija šeit pierakstīts. Atšķiriet Atklāsmes Grāmatas 11. nodaļu, un mēs noskaidrosim. Atveriet Atklāsmes 11. nodaļu un mēs ieraudzīsim, ko Dievs ir pateicis par tiem, kas iznīcina zemi, 11. nodaļa, un izlasīsim 18. pantu, man šķiet, ka tas ir 11:18. Te nu tas ir:

> *Tautas iedegās dusmās; tad nāca Tava dusmība* (tagad skatieties uz Dieva dusmām) *un tā stunda, kur tiesās mirušos un kur algu saņems Tavi kalpi pravieši un svētie un visi, kas Tavu Vārdu bīstas, mazie un lielie, un samaitāšanu tie, kas zemi samaitā.*

112 Kas viņiem būs? Viņi nopļaus iesēto. Protams. Kad tu redzi, kā ielas piepilda grēks...! Cik daudzi šajā svētdienas vakarā...cik reizes šonakt šajā pilsētā tiks pārkāpta laulība? Cik daudzas sievietes lauzīs savu precību solījumu šajā bedrē, kuru sauc par Džefersonvilu? Cik daudz abortu, jūsuprāt, tiek reģistrēti Čikāgā trīsdesmit dienās? No divdesmit pieciem līdz trīsdesmit tūkstošiem mēnesī, neskaitot tos, kas nav piereģistrēti. Cik daudz viskija tiek izdzerts Čikāgas pilsētā? Kas jūsuprāt notiek Losandželosā vienas nakts laikā? Cik daudzas reizes šodien Džefersonvilas pilsētā ir velti valkāts Tā Kunga Vārds? Vai šodien ir labāk? Vai arī labāk bija toreiz, kad Džordžs Rodžers Klarks atbrauca šurp uz plosta? Vai redzat? Mēs esam pilnībā samaitājuši šo zemi ar mūsu izvirtību, un Dievs iznīcinās tos, kuri iznīcina šo pasauli! Tā pateica Dievs.

113 Man vienmēr ir šķitis, ka dziļi manī ir kaut kas...man patīk uzkāpt kalnos un paskatīties, kā Dievs to ir iekārtojis.

114 Es neciešu Floridu, kur viņiem ir tās mākslīgās palmas. Nu, nē! Labāk es skatos, kā krokodili vicina savas astes tur, mežonīgajās vietās [Sanāksme smejas–Tulk.], nekā skatos uz visu to izrādīšanos un draņķi, ko viņi taisa Holivudā, un visu to greznību, un piedzērušo barus. Un...vai-vai, es tikai domāju: "Kādudien! Kādudien!" Jā.

115 Taču atcerieties, Bībelē, Mateja Evaņģēlija 5. nodaļā, ir pateikts, ka: "Lēnprātīgie iemantos zemi." Pareizi. "Lēnprātīgie un pazemīgie iemantos zemi." Jēzus sacīja: "Svētīgi ir lēnprātīgie," tie vienkāršie cilvēki, kas necenšas kļūt par kādu ievērojamu personu, "viņi iemantos zemi." Tā teica Jēzus. Jā. Tagad viņi ir to samaitājuši, un Dievs viņus iznīcinās. Taču lēnprātīgie iemantos zemi pēc tam, kad tā būs attīrīta.

116 Un tā, Ak! Lūk, pazaudētais īpašumtiesību dokuments tagad atrodas tā sākotnējā Īpašnieka, Visuvarenā Dieva, rokās. Šis īpašumtiesību dokuments, kas apliecināja tiesības uz zemi un uz Mūžīgo Dzīvību – kad Ādams to pazaudēja, tad sātana netīrās rokas nespēja to paņemt, tāpēc tas atgriezās pie sava sākotnējā jeb oriģinālā Īpašnieka, pie paša Dieva. Pēc maza brīža mēs to noskaidrosim. Lūk, Viņš sēž goda krēslā, un tas atrodas Viņa rokā – šis īpašumtiesību dokuments. O-o, mani pārņem godbijība! Īpašumtiesību dokuments par Mūžīgo Dzīvību...Īpašumtiesību dokumenta Izraksts [Īpašumtiesību dokuments ASV, kurā ir detalizēti aprakstīta visa ar konkrēto īpašumu saistītā informācija–Tulk.] par tiesībām uz Mūžīgo Dzīvību; kad Ādams to pazaudēja, ticības vietā izvēloties gudrību, tas atgriezās tā Īpašnieka, Visuvarenā Dieva, rokās. Cik tas ir vareni!

117 Labi, tas gaida... Kas ar to notiek? Tas atrodas Dieva rokās, gaidot, kad tiks pieprasīts tas, kas ir izpirkts. Viņš sataisīja izpirkšanas [pestīšanas] ceļu, Viņš sataisīja ceļu, pa kuru atgriezties, un reiz Izpircējs [Pestītājs] to noteikti paņems atpakaļ. Vai jūs redzat, kam mēs tuvojamies? Mēs apskatīsim šo Personību, kas sēž goda krēslā. Labi. Gaida, kad tiks pieprasīts tas, kas ir izpirkts...tā ir izpirkšana.

118 Kas tad ir šī Izpirkšanas Grāmata, šis īpašumtiesību dokuments, šis īpašumtiesību dokumenta

izraksts? Jūs jautāsiet: "Izraksts? Ko nozīmē šis izraksts?" Tas nozīmē, ka tajā var redzēt visus ierakstus, sākot no paša sākuma. Līdzīgi, kā ar to nelielo...kā ar to tintes pilieniņu (par ko runāju no rīta), kad tas iekrita tajā balinātājā, tas atgriezās savā sākotnējā stāvoklī. Un kad grēks ir nožēlots un ir iekritis Jēzus Kristus Asinīs (vai-vai-vai!), tiek dots izraksts, tu pa tiešo atgriezies pie Radītāja, tu kļūsti par Dieva dēlu. Īpašumtiesību dokumenta izraksts atrodas Visuvarenā rokās. Ak, vai!

119 Izpirkt to, – tas nozīmē pilnīgi likumīgas tiesības uz visu to, ko pazaudēja Ādams un Ieva. Tas tik ir! [Brālis Branhams sasit plaukstas–Tulk.] Ko tam vajadzētu izdarīt ar no augšas dzimušu kristieti! Tā ir likumīga šī dokumenta nonākšana tavā īpašumā, Mūžīgās Dzīvības īpašumtiesību dokuments, kas nozīmē, ka tev pieder viss, ko pazaudēja Ādams un Ieva. Fjū! Ko jūs par to sakāt, brāļi? [Sanāksme priecājas–Tulk.] Kad tev pieder šis dokuments!

120 Kad viņš saprata, ka ir to pazaudējis, Ādams nebija spējīgs piepildīt izpirkšanas prasības. Viņš bija grēkojis, un viņš bija atdalījies no Dieva, viņš atradās šī bezdibeņa *šajā* pusē, tāpēc viņš nevarēja to izpirkt. Viņš vienkārši to nespēja, jo viņam...viņam pašam bija vajadzīga izpirkšana. Tāpēc viņš nevarēja.

121 Taču likums pieprasīja radinieku izpircēju. Dieva likums pieprasīja radinieku izpircēju. Ja gribat pierakstīt, tad pameklējiet par šo "radinieku izpircēju" Trešajā Mozus grāmatā 25. nodaļā.

122 Mums nav laika, lai to visu kārtīgi izpētītu, jo, paši saprotat, ka katrai...katrai no šīm Rakstu vietām mums vajadzētu visu vakaru. Saprotat?

123 Taču Dieva likums pieļāva aizvietotāju. Nu, bet ja nu Dievs nebūtu piedāvājis pieņemt aizvietotāju? Tomēr Viņam to lika darīt mīlestība. Jo cilvēkam atpakaļceļa vairs nebija, un viņš nekādi vairs nespēj atgriezties atpakaļ. Viņš bija pazudis. Taču Dieva žēlastība dāvāja šo Radinieku Izpircēju Jēzus Kristus Personā. Likums to pieprasīja. Žēlastība piepildīja likuma prasības. Ak, "Man žēlastība dāvāta bez paša nopelna!" Dieva likums pieprasīja nevainīgu aizvietotāju.

124 Un kurš tad bija nevainīgs? Ikviens cilvēks bija dzimis caur seksu, caur dzimumattiecībām, ikviens. Un vienīgais, kurš bija dzimis citādā veidā, bija pazaudējis tiesības uz Mūžīgo Dzīvību un valdīt uz šīs zemes.

125 Ak, kad es aizdomājos par to Rakstu vietu: "Tu esi atpircis mūs Dievam, lai mēs valdītu un būtu ķēniņi un priesteri uz zemes." Ak! Kurš? Radinieks Izpircējs! Ak, kādu varenu stāstu te varētu izstāstīt!

126 Ievērojiet, likums pieprasīja, ka pazaudētā īpašuma izpirkšanai ir vajadzīgs radinieks izpircējs. Žēlastība izpildīja šo prasību Jēzus Kristus Personā. Radiniekam bija jābūt dzimušam no cilvēku dzimuma.

127 Lūk, kā gan mēs varētu, kad katrs dzimušais cilvēks bija... Un ikviens, kas nespēj saprast, ka tur notika dzimumakts, nu, viņš ir pilnīgi akls (saprotat?), jo ikviens cilvēks, kas piedzima, piedzima no sievietes.

128 Un Dievs pieprasīja radinieku izpircēju, tam bija jābūt cilvēkam. Ak! Ko lai tagad dara? Likums pieprasīja radinieku izpircēju.

129 Lūk, eņģelis Viņam nederēja. Tam bija jābūt cilvēkam, jo mēs neesam radinieki eņģelim. Mēs esam radinieki viens otram. Eņģelis nekrita grēkā. Viņš ir citāda būtne, viņam ir citāds ķermenis. Viņš nekad nav grēkojis un tā tālāk. Viņš ir citādāks.

Taču likums pieprasīja radinieku izpircēju.

130 Un ikviens cilvēks uz zemes bija dzimis caur seksu. Vai tad jūs neredzat, ka tieši no turienes tas viss sākās? Lūk, kur sākās grēks. Vai tagad jūs redzat, kas par lietu? Lūk, kur tas ienāca, tā čūskas sēkla. Saprotat?

131 Un tā, ievērojiet, bija vajadzīgs radinieks izpircējs, un šim izpircējam, radiniekam izpircējam, bija jābūt dzimušam no cilvēku rases. Lūk, tas mūs atstāj bezizejas stāvoklī. Taču es vēlos iepūst bazūnē jūsu dzirdēšanai. Piedzimšana no jaunavas dāvāja nepieciešamo. Āmen. Piedzimšana no jaunavas dāvāja mūsu Radinieku Izpircēju. Neviens cits kā Visuvarenais Dievs kļuva par Imanuēlu, par vienu no mums. Imanuēls! Prasība pēc "Radinieka Izpircēja" bija piepildīta. Vai jūs redzat, kā Dievs izvirza prasību, un mēs tur neko nevaram izdarīt? Taču tad iejaucas žēlastība un aizēno likumu, dāvā nepieciešamo. Āmen!

132 Ak, kad jūs nonāksiet tur mājās, kad es dabūšu savu būdiņu, par kuru dzied brālis Nevils...kad vienu rītu jūs tur izdzirdēsiet kādu dziedam: "Man žēlastība dāvāta, bez paša nopelna!" Tad variet sacīt: "Slava Dievam! Brālis Branhams arī ir šeit. Redz, kur viņš ir." Jā. Ak!

Tā sirdij bailes mācīja,

Tad bailes aizdzina;

Cik dārga man tā atklājās,

Kad nāca ticība!

133 Pagaidiet brītiņu, kad mēs līdz tam nonāksim! Ak! Tagad skatieties.

134 Grāmata... Rutes grāmatā tam ir brīnišķīga ilustrācija, kā Boāss... Bet Naomija bija pazaudējusi īpašumu. (Jūs...jūs zināt, jūs dzirdējāt manu spredīķi par to, vai ne? Paceliet rokas, ja jūs dzirdējāt, kā es par to sludinu. Tā ka jūs saprotat, ja?) Boāssam vajadzēja kļūt par izpircēju. Un viņš bija vienīgais, kurš varēja to izdarīt. Viņam bija jābūt radiniekam, tuvam radiniekam. Un izpērkot Naomiju, viņš ieguva Ruti. Tas bija Jēzus, Boāss simbolizēja Jēzu. Un, kad Viņš izpirka Israēlu, Viņš ieguva Pagānu Līgavu. Vai jūs to redzat? Cik tas ir brīnišķīgi! Mums tas ir kaut kur šeit, ierakstīts lentē (esmu pārliecināts), ja gribat to noklausīties.

135 Tagad ievērojiet. Lūk, Viņam ir jābūt radiniekam. Tāpēc, redziet, eņģelis to nevarēja izdarīt. Cilvēks no nevarēja izdarīt; tam bija jābūt cilvēkam, taču viņš nevarēja būt dzimis no sievietes caur dzimumaktu. Tāpēc piedzimšana no jaunavas... Svētais Gars apēnoja Mariju. Tādējādi Jēzus nebija ebrejs. Jēzus nebija pagāns. Jēzus bija Dievs. Tieši tā. Viņa asinis neradās kaut kāda seksuāla akta rezultātā. Viņam bija svētas, radītas Dieva Asinis. Un mēs neesam glābti ar ebreja asinīm, mēs neesam pestīti arī ar pagāna asinīm. "Mēs esam glābti ar Dieva Asinīm." Tas ir saskaņā ar Bībeli. Tajā tā ir rakstīts: "Mēs esam glābti ar..."

136 Tāpēc, redziet, Jēzus bija Dievs. Viņš nebija nekāda trešā Persona, ceturtā Persona vai otrā Persona. Viņš bija *tā* Persona. Viņš bija Dievs. Saprotat? Viņš bija Dievs, Imanuēls. Dievs nonāca lejup no Savas Godības un atklāja Sevi. Kā man patīk šis dzejolis, kuru uzrakstīja Būts-Kliborns, šī varenā, lieliskā himna!

Cik skaists gan ir šis stāsts, ka lejup no Godības,
Mans Dievs un Glābējs atnāca, par Jēzu Viņu nosauca.
Viņš silē piedzima, un savējie to atgrūda,
Vīrs, kam nebij svešas sāpes, mokas, asaras. (Ak!)

Ak, kāds visžēlīgums, ka mums ir dāvāts izpirkums.
Kad nāves naktī tumšajā vairs nebij nekāda cerība.
Dievs maigi, mīloši Savu diženumu malā nolika,
Un pazemojās, lai dvēseli manu izglābtu.

Ak, kā Viņu mīlu es! Ak, kā Viņu dievinu!
Viņš mana elpa, saullēkts, viss un visā mans!
Varenais Izpircējs kļuva mans Glābējs...
Varenais Radītājs kļuva mans Pestītājs,
Un visa Dieva pilnība Viņā mājoja.

137 Lūk, Kurš piepildīja prasības. Žēlastība dāvāja Jēzus Kristus Personu. Un mēs redzam, ka šī grāmata... Dievs izklāja savu telti – no Dieva kļuva par cilvēku. Viņš izmainīja Savu dzimtu – no Visuvarenā Viņš kļuva par cilvēku, pieņēma cilvēka veidolu, lai Viņš varētu nomirt un tādējādi cilvēku izpirktu. Pagaidiet, kad ieraudzīsim Viņu tai vietā, kur "neviens nebija cienīgs"! Saprotat? Labi.

138 Bībelē, Rutes grāmatā, kad jūs to lasīsiet, jūs ieraudzīsiet, ka šo cilvēku dēvēja par "goel", *g-o-e-l,* [Ebreju valodā–Tulk.] dēvēja par "*goel".* Tas bija tas cilvēks, kas atbilda prasībām. Un šim "goel" vajadzēja būt spējīgam to izdarīt, bija jāvēlas to izdarīt, un, lai to izdarītu, viņam bija jābūt radiniekam, tuvam radiniekam.

139 Un Dievs, gara Radītājs, kļūstot par cilvēku, kļuva par mūsu radinieku, lai paņemtu uz Sevis mūsu grēku un samaksātu cenu, un izpirktu mūs atpakaļ Dievam. Lūk, lūdzu. Lūk, kur ir tas Izpircējs.

140 Kristus mūs jau ir izpircis. Mēs tagad esam izpirkti. Taču Viņš vēl nav pieprasījis Savu īpašumu. Lūk, varbūt jūs tam nepiekritīsiet, taču nedaudz pacietieties. Labi? Mēs to ieraudzīsim. Saprotat? Viņš to vēl nav pieprasījis. Saprotat? Ja Viņš paņēma Izpirkšanas Grāmatu, tad viss, kas piederēja Ādamam un viss, ko viņš pazaudēja, to visu Kristus ir izpircis. Un Viņš mūs jau ir izpircis. Taču Viņš vēl nav pārņēmis Savu īpašumu; Viņš to nevar, pirms nav pienācis noteiktais laiks. Un tad atnāks augšāmcelšanās un zeme atkal tiks atjaunota. Un tad Viņš pārņems īpašumu, Savu īpašumu, kuru Viņš dabūja, kad Viņš mūs izpirka, taču Viņš to darīs noteiktajā laikā. Ak!

141 Tas ir aprakstīts šajā Septiņu Zīmogu Grāmatā, par kuru mēs tagad runājam. Labi. Tas viss ir

aprakstīts šeit – Izpirkšanas Grāmatā. Viss, ko Kristus darīs beigās, mums tiks atklāts šonedēļ šajos Septiņos Zīmogos, ja vien Dievs mums to ļaus. Saprotat? Labi. Tas tiks atklāts. Un atklāsies... Kad šie Zīmogi tiks salauzti un tie mums atvērsies, tad mēs ieraudzīsim, kāds ir šis varenais izpirkšanas plāns, kur un kā tas tiks īstenots. Tas viss ir noslēpts, lūk, šajā noslēpumainajā Grāmatā. Tā ir aizzīmogota, uz tās ir Septiņi Zīmogi, un, lūk, Jērs ir vienīgais, kas var tos salauzt.

142 Un tā... [Kaut kas novērš brāļa Branhama uzmanību–Tulk.] Piedodiet. Mēs aptveram...

143 Lūk, ja vēlaties ieskatīties Rakstos, jūs varat atvērt Jeremijas grāmatu, un tur jūs to atradīsiet. Kad viņš bija...kad viņš gatavojās doties gūstā prom no tās zemes, ziniet, viņš nopirka sava tēvoča... Viņa tēvoča dēlam bija kaut...kaut kāds īpašums, un viņš veica šo apzīmogošanu. Un ja mēs to visu paņemtu... Mums tas ir arī *"Septiņos Draudzes Periodos"*, tur ir šie zīmogi un pārējais.

144 Redziet, Vecajā Derībā zīmogs bija kā rullis, kā vīstoklis. [Brālis Branhams, izmantojot papīra lapas, parāda, kā tika sarullēts, apzīmogots un atvērts rakstu rullis–Tulk.] Lūk, *šeit* bija noslēpums, un šis noslēpums bija apslēpts. Lūk, tas tika apzīmogots apkārt, un *šeit* bija uzrakstīts: "Tiesības uz *tādu un tādu* lietu." Pēc tam apkārt tam tika aptīts nākošais noslēpums par šo mantojumu, un, lūk, *šeit* no *šīs* puses bija izlīdis zīmogs: "Tiesības uz *to un to*." Un atkal un atkal, līdz bija izveidojies rakstu rullis, jo cilvēkiem toreiz nebija, lūk, *šādu* grāmatu. Tas bija vīstoklis (cik daudzi to zina?), kuru sauca par rakstu rulli. Lūk, tas bija aizzīmogots rakstu rullis, un varēja salauzt vienu zīmogu un ieraudzīt noslēpumu, noņemt to no ruļļa un redzēt, kādas tieši ir šīs tiesības (prasījums). Un pēc tam noņēma nākošo zīmogu, un varēja redzēt, kāds tieši bija šis prasījums.

145 Un tas viss ir – Septiņi Zīmogi [Brālis Branhams plaukšķina pa Bībeli–Tulk.], tur iekšā ir aizzīmogoti visi Dieva noslēpumi no pasaules iesākuma, un tas tiek atklāts caur septiņiem dažādiem Zīmogiem. Un, ja Dievs mums ļaus, tad lai Viņš ļauj mums noraut šos zīmogus un caurskatīt šo Grāmatu, un noskaidrot, kas Tas viss īsti ir. Saprotat? Ak, es ceru, ka tas būs kaut kas lielisks! Izpirkšanas noslēpums ir aizzīmogots līdz... Šī Grāmata nevarēja tikt atvērta pirms pēdējā eņģeļa Vēstījuma.

146 Jā, šis rakstu rullis tur ir. Mēs zinājām, ka tas ir. Mēs zinām, ka tā ir izpirkšana. Mēs ticējām, ka tā ir izpirkšana. Jeremija sacīja: "Šo rakstu rulli ir jāieliek..." Kad jūs to lasīsiet, viņš saka, ka tas ir jāglabā māla traukā. Saprotat? Ak, cik brīnišķīga doma, par kuru es nedaudz varētu parunāt! Šis rakstu rullis tika glabāts māla traukā, traukā, kas reiz kļuva par miesu (slava!), nomira, augšāmcēlās un tika glabāts šajā māla traukā līdz pirkšanas dienai. Ak vai! Apbrīnojami! Labi.

147 Lūk, visi šie vēstījumi tur glabājas, kamēr šis māla trauks...līdz atnāk Dieva noteiktais laiks, un tas notiek laikā, kad uz zemes ir pēdējais vēstnesis. Un tas viss, par ko sprieda šie cilvēki, sakot: "Es zinu, ka tas tur ir. Es tam ticu." Un viņi cīnījās par to un stāstīja to, un kaut ko darīja. Viņi ticēja Tam caur ticību, taču tagad Tas mums tiks dāvāts atklāsmē un ar apstiprinājumu no Dieva rokas. Tā pateica Dievs. Viņš to apsolīja.

148 Un tā, tagad paskatīsimies. Kur...kur mēs apstājāmies? Labi, pāriesim tagad uz 2. pantu. Diezgan daudz laika aizgāja pirmajam pantam, taču tagad...tagad ņemsim 2. pantu. [Sanāksme smejas–Tulk.] Nu, varbūt šim pantam mums tik daudz laika nevajadzēs.

Un es redzēju varenu eņģeli saucam stiprā balsī: "Kas ir cienīgs atvērt grāmatu un atdarīt tās zīmogus?"

149 Lūk, neaizmirstiet. Tagad vēlreiz izlasīsim 1. pantu, lai mēs varētu to savienot kopā.

...es redzēju labajā rokā Tam, kas sēd uz goda krēsla...

150 Dieva rokā! Kas tas ir? Neapšaubāmi, sākotnējais Dzīvības Grāmatas Īpašnieks. Tā pieder Viņam – Dievam. Kad Ādams to pazaudēja, tā nonāca atpakaļ pie sava sākotnējā Īpašnieka. Tā pieder Viņam. Un Jānis (vīzijā) paskatījās un ieraudzīja:

...labajā rokā Tam, kas sēd uz goda krēsla, grāmatu, aprakstītu iekšpusē un ārpusē, aizzīmogotu septiņiem zīmogiem.

151 Redzat? Iekšpusē! Lūk, kad mēs tiksim līdz šo Zīmogu noņemšanai, jūs ieraudzīsiet, ka Tas būs redzams viscaur Rakstiem, no sākuma līdz galam, katram no šiem Zīmogiem. Pilnīgi viss, pilnīgi viss noslēpums atrodas tieši šeit, šajos Zīmogos. Saprotat? Ikviens Bībeles noslēpums atrodas šajos Zīmogos. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.] Un šie Zīmogi nevar tikt noņemti līdz noteiktajam laikam. Pēc brītiņa es to šeit pierādīšu.

152 Pievērsiet uzmanību. Lūk, neaizmirstiet, ka šī Grāmata ir apzīmogota. [Brālis Branhams, izmantodams papīra lapas, rāda, kā tiek sarullēts un atvērts rakstu rullis–Tulk.] Lūk, šeit ir viens, lūk, *tas* tiek apzīmogots. Pēc tam tiek

aptīts apkārt nākošais, vēl viens zīmogs. Tiek uzrullēts nākošais, vēl viens zīmogs. Tā ir Izpirkšanas Grāmata. Un tas viss kopā veido šo Grāmatu, un tā ir apzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem. Un tad...tas atrodas ārpusē, jo tas ir sarullēts, bet Zīmoga noslēpums aprodas iekšpusē. Un ārpusē tas saka vienīgi: "Jātnieks uz balta zirga" vai arī "jātnieks uz melna zirga," un vēl kaut ko, ārpusē. Taču visas Grāmatas noslēpums atrodas šajos Zīmogos, no 1. Mozus grāmatas līdz Atklāsmes grāmatai. Ak, šis ir tik svarīgs laiks! Lai Dievs mums palīdz To saprast! Saprotat?

153 Lūk, "un stiprs eņģelis..." Tagad 2. pantu.

...varenu eņģeli saucam stiprā balsī: "Kas ir cienīgs...(kā cienīgs?)*...kas ir cienīgs* paņemt *šo grāmatu...*

154 Tagad mēs redzam... Kur šobrīd atrodas šī Grāmata? – Pie tās sākotnējā Īpašnieka, jo dēls to pazaudēja, pirmais Dieva dēls cilvēku dzimumā. Un, kad viņš pazaudēja savas tiesības, paklausot sātanam, viņš atdeva... Ko viņš izdarīja? Viņš pieņēma sātana gudrību Dieva Vārda vietā. Nu ko, te mēs varētu nedaudz uzkavēties! Dieva dēli pieņem garīgo semināru idejas Dieva Vārda vietā. Redzat? Tieši to izdarīja Ādams, pazaudēja savas tiesības. Un, kad tas notika, Tā uzreiz atgriezās atpakaļ. (Vai tad jūs neredzat, kādā stāvoklī ir bijuši visi tie periodi? Saprotat?) Tā atgriezās taisni atpakaļ pie sākotnējā Īpašnieka.

155 Un Jānis, būdams Garā, stāvēja tur Debesīs. Viņš tikko kā bija pacelts augšup no draudzes periodiem. Redzat? Viņš skatīja draudzes periodus, bet pēc tam 4. nodaļā viņš tika paņemts augšā. Viņš sacīja: "Uzkāp šurp augstāk. Es rādīšu tev, kam jānotiek turpmāk!"

156 Un viņš redzēja To, kas sēdēja tronī, un Viņa rokā bija šī Grāmata, labajā rokā. Padomājiet par to. Un pēc tam... Šajā Grāmatā bija īpašumtiesību dokuments, kas apliecināja izpirkšanu, un Tā bija apzīmogota ar Septiņiem Zīmogiem.

157 Un pēc tam parādījās Eņģelis, varens Eņģelis, kas sauca stiprā balsī: "Kurš ir cienīgs atvērt šo Grāmatu, paņemt šo Grāmatu? Kurš ir spējīgs atvērt šos Zīmogus? Kurš ir spējīgs atvērt šo Grāmatu?" Redzat? To prasīja šis Eņģelis. Jānis to redzēja. Un viņš sacīja: "Nu, kurš tad ir cienīgs? Lai viņš..." Ak! Varbūt es vienkārši to šādi jūtu, taču "lai viņš," sacīja Eņģelis, "lai viņš..." Lūk, Izpirkšanas Grāmata! Lūk, izpirkšanas plāns! Lūk, vienīgais veids, kā jūs varat būt izpirkti, jo *šis* ir īpašumtiesību dokuments visu debesu un zemes izpirkšanai! Lai viņš iznāk, ja viņš vēlas." Ak vai! "Lai runā tagad vai arī klusē uz visiem laikiem. Lai viņš iznāk un pieprasa šo Grāmatu. Kurš ir cienīgs to izdarīt?"

158 Un Jānis sacīja: "Neviens debesīs nebija cienīgs, neviens uz zemes nebija cienīgs, neviens zemes apakšā (kas kādreiz bija dzīvojis un nomiris) nebija cienīgs – neviens netika atzīts par cienīgu.

159 Un šis Eņģeļa sauciens bija aicinājums, lai parādās Radinieks Izpircējs. Dievs bija pateicis: "Man ir likums, radinieks izpircējs var...var būt kā aizstājējs. Kur ir šis radinieks izpircējs? Kurš ir spējīgs To paņemt?"

160 Sākot no Ādama, un līdz pat visiem apustuļiem un praviešiem, un visiem pārējiem – netika atrasts neviens. Nu, ko jūs par to sakāt? "Neviens debesīs, neviens uz zemes, neviens, kurš kādreiz ir dzīvojis." Tur stāvēja Ēlija. Tur stāvēja Mozus. Tur stāvēja visi apustuļi jeb...jeb visi, kas bija nomiruši, visi šie svētie vīri, Ījabs un gudrie vecaji. Tur atradās visi, un neviens nebija cienīgs pat paskatīties uz šo Grāmatu, nemaz nerunājot par to, lai To paņemtu un lai noņemtu Zīmogus.

161 Nu, kur tad ir pāvests un visi tamlīdzīgie? Kur ir tavs bīskaps? Kur ir mūsu cienīgums? Mēs esam nekas. Pareizi.

162 Viņš prasīja, lai priekšā iznāk Radinieks Izpircējs, ja viņš var. Taču Jānis sacīja: "Neviens nebija cienīgs."

163 Tas nenozīmē, ka tur nebija neviena cienīga, nu, piemēram, kāda Eņģeļa. Kā piemēram, mēs teiktu: Gabriēls vai Mihaels. Taču neaizmirstiet, tam bija jābūt radiniekam. Atcerieties, ka Jānis sacīja: "Neviens c-i-l-v-ē-k-s..." [Karaļa Jēkaba Bībelē angļu val.: *"Neviens cilvēks nebija spējīgs..."*–Tulk.], ne Eņģelis vai Serafs. Viņi nebija grēkojuši, taču viņi bija no pavisam citas šķiras. Viņi nekad nebija atkrituši.

164 Bet šim vajadzēja būt *Radiniekam* Izpircējam. Neviens cilvēks...jo neviens no viņiem nebija izpirkts. Neviens cilvēks nebija cienīgs uz To paskatīties. Ak vai! Ak! Tā ka šim radiniekam bija jābūt cilvēkam. Un viņš tādu aicināja, taču tāds nekur nebija atrodams. Nebija neviena. Neviens bīskaps, neviens arhibīskaps, neviens priesteris, neviena hierarhija, pilnīgi nekas nebija pat...nebija pietiekami svēti, lai tik vien kā paskatītos uz šo Grāmatu. Oh! Ak vai! Tas skan ļoti asi, taču tieši tā saka Bībele. Es tikai citēju to, ko sacīja

Jānis.

Bībelē ir teikts, ka Jānis raudāja.

165 Ne jau tā, kā par to māca daži cilvēki. Reiz es dzirdēju, ko par to mācīja viens cilvēks, viņš sacīja: "Jānis raudāja, jo viņš saprata, ka viņš pats nav cienīgs." Ak! Jebkurš cilvēks, būdams Svētā Gara vadīts, zinātu, ka tā nav taisnība (saprotat?); būdams Dieva iedvesmots, zinātu, ka tā nav taisnība.

166 Taču Jānis raudāja. Pēc manām domām viņš raudāja, lūk, kāpēc: ja jau neviens nebija cienīgs un nevarēja atvērt šo Izpirkšanas Grāmatu, tad visa radība bija pagalam.

167 *Lūk,* ir šī Grāmata, *lūk,* ir šis īpašumtiesību dokuments, un tas tiks piedāvāts tam radiniekam izpircējam, kas atbildīs visām prasībām. Tāds ir paša Dieva likums, un Viņš nevar aptraipīt Savu likumu vai, precīzāk, nevar ignorēt Savu likumu. Saprotat? Dievs pieprasīja tādu radinieku izpircēju, kurš būtu cienīgs, kurš būtu spējīgs to izdarīt, kuram būtu pietiekami līdzekļu, lai to izdarītu.

168 Un Eņģelis sacīja: "Tagad lai iznāk šis radinieks izpircējs."

169 Un Jānis skatījās. Viņš apskatīja visu zemi, viņš paskatījās zem zemes, taču nebija neviena. Radība un viss pārējais bija pagalam. Protams, Jānis raudāja. Viss bija pagalam.

170 Tomēr viņa raudāšana ilga ne vairāk par minūti. Pēc tam piecēlās viens no vecajiem, viņš sacīja: "Neraudi, Jāni!" Ak vai! Viņa raudāšana ilga ne vairāk par minūti.

171 Jānis nodomāja: "Ak, kur gan ir tas cilvēks? Tur stāv pravieši; viņi tika dzemdēti tādā pat veidā kā es. Tur stāv gudrie. Tur stāv...Ak, vai tiešām tur neviena nav?"

172 "Man vajag cilvēku, kas ir spējīgs to izdarīt. Man vajag cilvēku, kas var izpirkt."

173 Un tāds netika atrasts, tāpēc Jānis sāka raudāt. Ak, viss bija pagalam! Un viņš gauži raudāja. Un viņš...viņš bija noskumis, jo viss, visa radība, pilnīgi viss būtu pagalam, ja viņi nespētu kādu atrast. Slava Dievam! Ja viņi nespētu atrast kādu, kas atbilstu visām tām prasībām, tad ikviens cilvēks un visa pasaule, un radība būtu pagalam. Ak, viss bija atkritis. Šīs...šīs izpirkšanas tiesības, tiesības uz Mūžīgo Dzīvību, Gaisma, visas šīs tiesības bija zaudētas, un nebija neviena, kurš spētu samaksāt šo cenu. Un Jānis sāka raudāt, jo neviens nebija cienīgs, un neviens nevarēja pat paskatīties uz šo Grāmatu. Ak, tam bija vajadzīgs cilvēks. Jānis raudāja, jo neviens to nespēja izdarīt, un viss bija pagalam.

174 Un te viens no vecajiem, kas stāvēja dzīvo būtņu un visas tās lielās debesu saimes vidū, sacīja: "Neraudi, Jāni!" Ak vai!

175 Ir nu gan! [Brālis Branhams plaukšķina plaukstas–Tulk.] Dievišķā žēlastība!

176 "Neskumsti, Jāni. Neraudi. Jo Lauva no Jūdas cilts, Dāvida Sakne un Atvase – Viņš ir uzvarējis."

177 *Uzvarēt* nozīmē "cīkstēties ar kaut ko un pieveikt". Ak vai! Ģetzemanes dārzā, kad no Viņa sejas pilēja asins lāses, Viņš bija cīņā, lai pieveiktu. Saprotat? Vai! Saprotat?

178 "Lauva un Dāvida Sakne ir uzvarējis, ir pieveicis."

179 Līdzīgi kā Jēkabs, kurš bija krāpnieks. Un, kad viņš satikās ar Eņģeli, viņš neatlaidās. Un Eņģelis mēģināja izrauties, bet viņš sacīja: "Es...es vienkārši tevi neatlaidīšu." Un viņš neatkāpās, līdz viņš ieguva to, ko viņš gribēja. Un viņa vārds tika izmainīts no "viltnieks", kas nozīmē "krāpnieks", uz (uz kādu?)...uz "Dieva Valdnieks" [Karaļa Jēkaba Bībele–Tulk.], *Israēls*. Viņš uzvarēja.

180 Un šis Lauva no Jūdas cilts uzvarēja. Viņš sacīja: "Neraudi, Jāni, jo Lauva no Jūdas cilts, Dāvida Sakne ir uzvarējis. Viņš jau ir uzvarējis. Viņš to jau ir izdarījis. Viss ir beidzies, Jāni." Ak! Tas tik ir! Viņš ir uztaisījis balinātāju [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.], kas liek atgriezties grēkam atpakaļ tā netīrajās rokās, kurš ar savu gudrību to (cilvēku) apgānīja. Jā.

181 Taču, kad Jānis pagriezās, lai paskatītos, viņš ieraudzīja Jēru. Tas nemaz neatgādināja Lauvu! Viņš sacīja: "Lauva ir uzvarējis..." Redziet, te es atkal varu piemērot jau teikto: *Dievs slēpjas vienkāršībā*. Viņš sacīja: "Redzi, Lauva." Tas ir zvēru karalis. "Lauva ir uzvarējis." Lauva ir visstiprākā būtne no visiem.

182 Es esmu gulējis Āfrikas džungļos un klausījies žirafu bļāvienos, un...un kā milzīgs, varens zilonis taurē ar savu snuķi: "Vū-vū-vū." Un klausījies, kā mežonīgie tuksneša zvēri kauc savās asinskārajās un stindzinošajās balsīs. Un šīs...šīs vaboles tik ļoti... Bet mēs ar Billiju Polu guļam, vienā ar ērkšķiem noklātā vietiņā, un mēs dzirdam, kā kaut kur tālumā norēcas lauva. Un viss tajā tuksnesī apklust. Apklust pat vaboles. Runā karalis. Vai vai! Tas tik ir!

183 Es jums saku, lūk, kad sabrūk šaubas un konfesijas. [Sanāksme skaļi priecājas-Tulk.] Kad runā Ķēniņš, apklust pilnīgi viss. Un *Tas* ir Ķēniņš – Viņa Vārds. Ak!

184 Viņš sacīja: "Jāni, neuztraucies, neraudi. Neesi noskumis, Jāni. Es esmu ievedis tevi šajā vīzijā, Es tev kaut ko rādu. Un Es zinu, ka tu esi ļoti izmisis, jo, protams, šķiet, ka nekādas izpirkšanas nebūs, ka viss ir pagalam, ka nav neviena, kas atbilstu prasībām. Taču Lauva no Jūdas cilts..."

185 Ziniet, Jūda... Mēs to jau izskatījām, šeit uz tāfeles. Jūdas cilts emblēma bija lauva.

186 Atcerieties, lauva un...un vērsis [teļš], un...un tā tālāk, cilvēka galva un tā tālāk. Un viņi (šie serafi) sargāja šo Vārdu; kamēr Marks, Matejs, Lūka un Jānis stāvēja apkārt Apustuļu Darbu grāmatai.

187 Un es dzirdēju, kā sacīja viens vīrs, kāds liels kalpotājs, sacīja: "Apustuļu Darbu grāmata – tās ir tikai stalažas."

188 Bet tas taču bija pirmais vīnakoks, kuru izdzina svētā Draudze. Protams! Tieši tā. Un, ja tā kādreiz izdzīs vēl vienu, tas būs tieši tāds pats. Bez šaubām! Jums ir uzpotēti vīnakoki, un tie nes citronus, kaut arī tiem būtu jābūt apelsīniem, taču... Saprotat? Kad šis vīnakoks...šis vīnakoks atkal izdzīs kādu zaru, tas būs precīzi tāds pats kā oriģināls.

189 Un Matejs, Marks, Lūka un Jānis – šie Evaņģēliji tur stāv un To apsargā. Cilvēka gudrība, lauvas spēks, vērša darbs un leoparda...gribēju teikt, ērgļa straujums. Jā, šie Evaņģēliji stāv savā vietā! Kas?... Vai jūs atceraties, kad mēs to izskatījām? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Tas bija "Septiņos Draudzes Periodos".

Lūk, viņš sacīja: "Lauva no Jūdas cilts."

190 Kāpēc no Jūdas? – "Ak, Jūda, likumdevējs nezudīs no viņa gurniem, iekāms Šīlo nāks. Un Viņš nāks caur Jūdu." [Latv. Bībelē 1. Mozus 49:10: "*Scepteris nezudīs no Jūdas, nedz valdības zizlis no viņa kājām, iekāms tas Šīlo nāks.*"–Tulk.]

191 "Un Lauva – Jūdas cilts simbols – ir uzvarējis. Viņš ir uzvarējis."

192 Un, kad viņš pavērās apkārt, lai ieraudzītu, kur ir šis Lauva, viņš ieraudzīja Jēru. Tas ir savādi – skatīties, kur ir Lauva, bet ieraudzīt Jēru. Vecaji nosauca Viņu par Lauvu. Taču, kad Jānis paskatījās, viņš ieraudzīja Jēru. "Jēru kā nokautu pirms pasaules radīšanas." Jērs bija nokauts. Kas tas bija? Kas bija šis Jērs? Tas bija asiņains, ievainots. "Jērs, kas bija nokauts, bet no jauna bija dzīvs." Un Viņš bija asiņains. Tas tik ir!

Kā gan jūs varat skatīties uz To, draugi, un palikt grēcinieki?

193 Iznāca Jērs. Vecajs sacīja: "Lauva ir uzvarējis, Lauva no Jūdas cilts." Un Jānis paskatījās, lai ieraudzītu šo Lauvu, bet tur bija Jērs, tas drebēja, viss asinīs, rētās. Viņš bija uzvarējis. Bija redzams, ka Viņš bija cīnījies. Viņš bija nokauts, taču atkal bija dzīvs.

194 Pirms tam, ziniet, Jānis šo Jēru šeit nebija ievērojis. Pirms tam Viņš nebija pieminēts. Viņš nekur nebija pieminēts. Jānis Viņu nebija redzējis, kaut arī viņš apskatīja visas Debesis. Taču šeit Viņš iznāca priekšā.

195 Pievērsiet uzmanību, no kurienes Viņš iznāca. No kurienes tad Viņš iznāca? Viņš iznāca no Tēva Troņa, kur Viņš sēdēja kopš tā laika, kad tika nokauts un atkal augšāmcēlās. "Viņš ir augšāmcēlies un sēž pie Dieva labās rokas, vienmēr dzīvs būdams, lai mūs aizstāvētu." Āmen! Augšāmcēlies šodien tur kā Aizstāvis, ar Savām Asinīm, lai aizstāvētu, ļaužu neziņas dēļ. Lūk, ir Tas, uz kuru es paļaujos! Viņam joprojām bija balinātājs, šis grēku piedošanas balinātājs.

196 Jānis paskatījās uz šo Jēru, un Jērs izskatījās tā, it kā Tas būtu nokauts. Un tad viņš ievēroja, ka Tas bija rētās un savainots, ka Tas bija sasists un asiņoja. Asiņojošs Jērs – lūk, kas ieņēma mūsu vietu. Vai tas nav savādi, ka parastam Jēram bija jāieņem mūsu vieta? Un viņš ieraudzīja Jēru. Tas iznāca priekšā.

197 Jānis pirms tam nebija Viņu ieraudzījis, jo Viņš bija atradies tālā mūžībā, veicot aizstāvēšanu; un parādot, ka tie, kuri bija atnākuši pie Dieva ar buļļu un kazu asins upuriem, ar aizvietotāj-upuri, Viņš arī... Tāpēc ka tie, kuri tam ticēja, norādīja uz Viņu. Un Asinis vēl nebija izlietas, tāpēc Viņš atradās tur, lai viņus attīrītu. Viņš atradās tur, lai attīrītu tevi un mani.

198 Un, ak Dievs, es ceru, ka arī šovakar Viņš atrodas tur! Jo šis Jērs tika nokauts par katru grēcinieku. Kā gan Jehova var ieraudzīt vēl kaut ko, izņemot to asiņaino Jēru, kurš tur stāv!?

199 Un šajā vīzijā Jērs, it kā nokautais, iznāca priekšā. Ievērojiet, atnāca no Tēva goda krēsla. Ak, aizdomājieties! Viņš... No kurienes Viņš šajā vīzijā iznāca? Viņš iznāca no Godības, kur Viņš ir apsēdies pie

Dieva labās rokas. Viņš iznāca no Godības pie Jāņa.

200 Ak, vai tas nebūtu kaut kas brīnišķīgs, ja šovakar mēs varētu nolikt malā savas grēcīgās domas, pietiekami tālu prom, lai pieņemtu Viņu, lai Viņš šovakar ierastos no pašas tālās Godības, lai atklātu Sevi jebkuram no jums!

201 Šis Jērs ierodas no Godības, lai aizstāvētu (labi), lai tagad jau pieprasītu to, ko Viņš ir izpircis! Neaizmirstiet, *tur* Viņš vēl darbojās kā Starpnieks. Taču, atcerieties, šie Zīmogi teju teju atvērsies, un Jērs ierodas no Dieva svētnīcas, iziet priekšā.

202 Pagaidiet, kad mēs nonāksim līdz tai vienai stundai, izskatīsim to pusstundas klusumu: svētnīca ir dūmos, aizstāvības vairs nav, Upuris ir prom – tā ir Tiesas vieta, Asinis tur vairs nav, jo ar Asinīm noklātais Jērs ir aizgājis! Negaidiet līdz tam laikam. Vai atceraties no Vecās Derības? Kad uz salīdzināšanas vāka nebija asinis, tā bija tiesa; taču tikmēr, kamēr uz tā bija asinis, tur bija žēlastība. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.] Taču, kad Jērs aizgāja, ar to viss beidzās!

203 Kas Viņš bija? – Viņš bija Aizstāvis [Aizbildnis]. Nevis kāda cita persona! Tādā gadījumā pasakiet man, vai tad Marija varētu būt aizbildne? Ko tad Marija varētu iedot? Ko varētu svētais Francisks, svētais Asīzis vai jebkurš...jeb svētā Cecīlija, vai jebkurš cits cilvēks? Jānis nu nemaz neredzēja tūkstošiem svēto, kuri atnāca no starpniecības. "Viņš redzēja Jēru [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.], Jēru, kurš bija nokauts, asinīs." Man ir vienalga, cik daudz svēto ir nokauti – tas viņiem visiem pienācās, ikvienam no viņiem. Kā pie krusta pateica tas zaglis: "Mēs esam grēkojuši, un mēs to esam pelnījuši. Taču šis Cilvēks neko nav izdarījis." Viņš bija vienīgais Cilvēks, kas bija cienīgs.

204 Te nu Viņš nāk no aizbildņa jeb aizstāvja sola. Kam pakaļ Viņš nāk? Vērojiet Viņu! O-o-o! Tas tik ir! [Brālis Branhams plaukšķina plaukstas–Tulk.]

205 Jānis raudāja. Kur tas viss ir? Kas tagad notiks?

206 Sacīja... "Neraudi, Jāni," sacīja vecajs, "Lūk, nāk Lauva, Viņš ir uzvarējis." Kad viņš paskatījās, tur nāca Jērs, asiņains, nokauts.

207 Viss nogalinātais ir asiņains, ziniet, tas ir nogalināts, kakls ir pārgriezts vai vēl kaut kā. Tur visur ir asinis.

208 Lūk, nāk Jērs, kurš ir nokauts. Un Viņš iznāca priekšā (ak vai!) kāpēc? – Lai pieprasītu to, ko Viņš bija izpircis. Āmen. Ak! Ak! Es... Vai jums negribētos vienkārši ielīst kādā stūrītī, apsēsties un kādu brītiņu paraudāt? Lūk, nāk šis Jērs, joprojām asinīs. Jānis... Tur nebija neviena, tur apkārt stāvēja visas šīs slavenības, taču neviens no viņiem to nevarēja izdarīt. Un tā, tagad parādās Jērs. Viņa aizbildniecības dienas ir beigušās, starpniecības dienas.

209 Lūk, kad tur stāvēs šis Eņģelis (pagaidiet, līdz mēs tiksim līdz Zīmogiem): "Un laika vairs nebūs." Pareizi. Šī pusstunda klusuma. Vērojiet, kas notiek tajā klusuma pusstundā, kad būs tas Septītais Zīmogs, nākošās svētdienas vakarā, ja Dievs dos.

210 Kāpēc Viņš iznāk? Lai tagad pieprasītu Savējo. Ak vai! Viņš iznāk priekšā, lai pieprasītu to, kas pieder Viņam! Lūk, Viņš ir izpildījis, kas bija jāizdara Radiniekam. Viņš nonāca, kļuva par Cilvēku, nomira. Viņš ir paveicis šo izpirkšanas darbu, kas bija jāpaveic Radiniekam, taču vēl nav pieprasījis to, kas Viņam pieder. Tagad Viņš parādās uz skatuves, lai pieprasītu Savas tiesības (skatieties, kas notiek. Ak vai!), kamdēļ Viņš tika nokauts, jo kļuva par Radinieku cilvēkam, lai nomirtu viņa vietā, lai viņu izpirktu. Taču vecajs nekļūdījās, kad viņš nosauca Viņu par "Lauvu". Saprotat? Vecajs nosauca Viņu, viņš sacīja: "Lauva." Tāpēc ka pirms tam Viņš bija Jērs, Aizstāvis, asiņains Jērs, taču tagad Viņš iznāk priekšā kā Lauva. Viņa aizbildniecības [aizstāvēšanas] laiks ir beidzies.

211 "Nešķīstais lai grimst vēl nešķīstībā, bet taisnais lai dara arī turpmāk taisnību, svētais lai pastāv arī turpmāk svētumā." Viss ir noslēdzies. Ak, brāli! Un kas tad? Kas tad?

212 Un neaizmirstiet, tas notiek septītajā draudzes periodā, kad tiks atvērti Dieva noslēpumi. Tagad skatieties ļoti uzmanīgi. Te ir kaut kas, kas jums ir jāsaprot, lūk: Viņš darīja Savu starpniecības darbu, būdams ticīga cilvēka aizstāvis jeb aizbildnis. Viņš tur ir bijis divus tūkstošus gadus (Jērs). Tagad Viņš iznāk no Mūžības, lai paņemtu īpašumtiesību dokumenta Grāmatu un noņemtu Zīmogus, un atklātu noslēpumus. Kad tas notiek? – Laika beigās.

213 Vai jūs to sapratāt? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ļoti labi. Tādā gadījumā mēs turpināsim.

214 Un tā, noraut šos Zīmogus un atklāt visus noslēpumus viņiem...septītajam eņģelim, kura Vēstījums

atklās visus Dieva noslēpumus. Dieva noslēpumi atrodas šajos Septiņos Zīmogos. Saprotat? Tā Viņš šeit pateica. Visi noslēpumi atrodas šajos Septiņos Zīmogos.

215 Un tagad Jērs iznāk no turienes, kur Viņš bija starpnieks starp Dievu un cilvēku. Viņš kļūst par Lauvu. Un, kad Viņš kļūst par Lauvu, Viņš paņem Grāmatu. Tās ir Viņa tiesības. Dievs to ir glabājis (šo noslēpumu), taču tagad atnāk Jērs.

216 Neviens nespētu paņemt šo Grāmatu. Tā joprojām ir Dieva rokās. Neviens pāvests, ne priesteris, lai kas tas arī nebūtu, viņi nekādi nespētu paņemt šo Grāmatu. Šie Septiņi Zīmogi nav atklāti. Saprotat?

217 Taču, kad Starpnieks...kad Viņa kā Aizstāvja darbs ir padarīts, Viņš iznāk. Un Jānis... Vecajs sacīja: "Viņš ir Lauva." Un Viņš iznāk. Paskatieties uz Viņu. Ak vai! Vai redzat? Viņš iznāk, lai paņemtu Grāmatu (tagad skatieties), lai atklātu Dieva noslēpumus, par kuriem citi ir izteikuši minējumus visos šajos konfesionālajos periodos.

218 Redziet, tad septītais eņģelis... Ja šī Grāmata (šie noslēpumi) ir Dieva Svētie Raksti, tad septītajam eņģelim ir jābūt pravietim, lai pie viņa atnāktu Dieva Vārds. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] To nevar saņemt neviens priesteris, pāvests vai vēl kaut kas – Vārds pie tādiem nenāk. Dieva Vārds nāk tikai pie pravieša – vienmēr. Maleahijas 3. nodaļā tāds ir apsolīts. Un kad viņš parādīsies, viņš paņems Dieva noslēpumus, kuros draudze ir pilnībā saputrojusies visās šajās konfesijās, un "atjaunos bērnu ticību atpakaļ tēviem. Un tad pār visu zemi nonāks Dieva sods, un zeme tiks sadedzināta. Un pēc tam taisnie staigās pa bezdievju pīšļiem Tūkstošgades Valstībā.

219 Vai tagad jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi.

220 Ir tādi, kas konfesionālajā periodā ir izteikuši minējumus, taču, redziet, tam ir jābūt tam cilvēkam; septītais eņģelis no... Atklāsmes Grāmatā 10:1-4 ir... Šie Dieva noslēpumi tiek iedoti septītajam eņģelim, un viņš pabeidz visus noslēpumus, kuri ir palikuši visu šo konfesionālo periodu laikā.

221 Tagad jūs redzat, kāpēc es nepārmetu maniem brāļiem konfesijās. Vainīga ir pati konfesijas sistēma! Viņi nevar... viņiem nav nekādas jēgas censties to saprast, jo tas vēl nevarēja atklāties. Tas ir saskaņā ar Vārdu. [Brālis Branhams plaukšķina pa Bībeli–Tulk.] Viņiem bija pieņēmumi par to, un viņi ticēja, ka tas tur ir, un dzīvoja ticībā, taču tagad tas ir acīmredzami atklāts. Āmen! Tas tik ir! Cik...cik apbrīnojama Rakstu vieta!

222 Tagad skatieties. Pēc tam tieši Viņš (Jērs) ir tas, kas ieņem savu vietu kā Ķēniņš, kad Viņa svētie atnāks Viņu kronēt: "kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš." Saprotat?

223 Redziet, laiks ir beidzies. Atklāsmes Grāmata 10:6: "Laika vairs nav."

224 Pievērsiet uzmanību, ka šim Jēram ir septiņi ragi. Vai jūs to ievērojāt? "...ar septiņiem ragiem." Mēs nesen to izskatījām. *Rags* – tas ir dzīvnieka "spēks". Un ievērojiet, Viņš nebija dzīvnieks, jo Viņš paņēma Grāmatu no Tā labā rokas, kurš sēdēja uz Troņa. Saprotat? Ievērojiet. Ak vai!

225 Man šķiet, ka es to kaut kur biju pierakstījis. [Brālis Branhams meklē pierakstos un pārlasa–Tulk.] Tā, salauzt zīmogus un atvērt īpašuma...īpašumtiesību dokumentu un...Vēstījums pēdējam eņģelim...un Viņš ieņem Savu Ķēniņa vietu. Lūk, kāpēc Viņš tagad iznāk.

Tagad skatieties, kad Viņš iznāk, "septiņi ragi"...

226 Un tā, kad viņš ieraudzīja šo Jēru, kad Jānis uz Viņu skatījās, Viņš...Viņš izskatījās kā nokauts, asiņains. Un Viņš bija atnācis no Mūžības, un Viņš vairs nebija Starpnieks.

227 Nu tad lūdzieties Marijai, cik vien sirds vēlas! "Neviens debesīs un uz zemes, neviens cilvēks, nekāda būtne vēl kaut kur, neviens nevarēja To paņemt." Jānis tāpēc sāka pat gauži raudāt. Ak, katoļu draugs, vai tad tu to neredzi? Nevajag lūgties kaut kādam mirušam cilvēkam.

228 Šis Jērs ir vienīgais Starpnieks. Saprotat? Tieši Viņš iznāca priekšā. Un ko Viņš tur darīja? Viņš atradās tur kā aizstāvis, kamēr Viņa Asinis bija veikušas izpirkšanu par katru cilvēku. Un Jērs zina, kas ir rakstīts Grāmatā. Vēl pirms pasaules radīšanas Viņš zināja to vārdus, kuri bija Tur ierakstīti. Tāpēc Viņš tur stāvēja un...un...taču...būdams Starpnieks līdz...veikdams starpniecības darbu, līdz bija izpirkts ikviens, kurš bija ierakstīts tajā Grāmatā, un viss bija pabeigts. Bet tagad Viņš iznāk. Saprotat? Viņš ir izdarījis Savu kā Radinieka uzdevumu. Viņš ir visu... Vai jūs zināt, kāds bija šis Radinieka uzdevums? – Tas bija dot liecību vecaju priekšā. Vai atceraties, kā Boāss novilka savu kurpi un tā tālāk? Visu to Viņš jau ir izdarījis.

229 Bet tagad Viņš nāk paņemt Savu Līgavu. Āmen. Viņš tagad nāk kā Ķēniņš. Viņš gaida Savu Ķēniņieni. Āmen! Āmen! Šajā Grāmatā atrodas viss šis noslēpums, sarullēts aiz Septiņiem Zīmogiem...Ak,

brāli!...aiz Septiņiem Zīmogiem, gaidot, kad Viņš atnāks. Ievērojiet.

230 Nu ko, apskatīsim šos simbolus. Redz, pulkstenis vēl tikai deviņi. Mums vēl ir stundas trīs vai vairāk. [Sanāksme smejas un saka: "Āmen"–Tulk.] Mums..varbūt vienkārši... Sātans man visu laiku saka, ka cilvēki ir noguruši, tāpēc man šķiet, ka tā arī ir. Taču ziniet...ziniet, tik un tā izskatīsim.

231 "Septiņi ragi" – tās ir septiņas draudzes (saprotat?), Septiņi Draudzes Periodi, jo tāda bija Jēra aizsardzība. Savas tiesības uz zemes Viņš aizsargāja ar Dieva sūtītu cilvēku grupiņu, kas aizsargāja...Saprotat? – Jēra rags.

232 "Septiņas acis" – tie ir septiņi vēstneši no Septiņiem Draudžu Periodiem. "Septiņas acis" – septiņi redzētāji.

233 Vai jūs gribētu pierakstīt kādu Rakstu vietu? Nu, vienkārši to atvērsim. Ko jūs sakāt? Vai jums tam būs laiks? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Labi. Atvērsim Cahariju, Caharijas Grāmatu, tikai uz brītiņu, un mēs...mēs nedaudz no tā izlasīsim.

234 Es...es negribu jūs pārāk ilgi aizkavēt ar šīm lietām. Un...un es...bet tomēr es negribu, lai jūs palaižat to garām. Vai ir kaut kas svarīgāks par šo? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Jā. Kas ir vēl...[Kāds sanāksmē saka: "Brāli Branham?"] Kas? ["Vari nesteigties."] Cilvēkam nav nekas svarīgāks par Mūžīgo Dzīvību. Un mums noteikti...noteikti to tagad ir jāsaprot, un...un jāpārliecinās, ka mēs to saprotam. Labi. Ļoti labi, draugi.

235 Un tagad mēs izlasīsim no Caharijas grāmatas 3. nodaļas. Man šķiet, ka tā ir tā vieta, lūk, Caharijas 3. nodaļa. Šeit mēs atradīsim šos simbolus, ja es esmu pierakstījis savas Rakstu vietas. Es gluži vienkārši klaigāju no prieka, kad šodien tam uzdūros. Un tā es...es vienkārši nezinu, vai es to pierakstīju pareizi vai nē. Es ceru, ka pareizi. Caharijas 3, paskatīsimies, vai tas ir... Man šeit ir "89", bet droši vien tas ir 8 līdz 9. Labi. [Sanāksme smejas–Tulk.] Viss kārtībā. Es zinu, ka tas nevar būt 89. Caharijas grāmata 3:8 un 9 [Jaunā latv. Bībele–Tulk.]:

> *Klausies, jel, Jozua, augstais priesteri, tu un tavi biedri, kas sēž tavā priekšā! – jo šie vīri ir Mana zīme – redzi, Es likšu nākt savam kalpam, ATVASEI!* (Kristus)
> *Redzi, kur akmens, ko Es noliku Jozuas priekšā, – uz viena akmens septiņas acis!* (septiņas acis) *– redzi, Es tur iegrebšu grebumu, saka Pulku Kungs, Es noņemšu šīs zemes vainu vienā dienā!*

236 Tagad atšķirsim Caharijas 4:10, 4:10. Klausieties.

> *Un kas var nicināt šo sīko sākumu dienu* (Dievs vienkāršībā, redziet)*? Bet tie ar prieku redzēs svērteni Zerubabela rokās, tie septiņi – Tā Kunga acis, kas raugās uz visu pasauli.*

237 "Septiņas acis." *Acis* nozīmē "redze". *Redze* nozīmē "pravieši, redzētāji". Šim Jēram bija septiņi ragi, un uz katra raga bija acs – "septiņas acis". Kas tas ir? Kristus un Viņa Līgava, Septiņi Draudzes Periodi. No turienes atnāca septiņi pravieši, septiņi redzētāji – acis. Tāpēc šim pēdējam ir jābūt re-dzē-tā-jam. [Brālis Branhams akcentē pēdējo vārdu, klauvēdams pa kanceli.–Tulk.] Labi.

238 Pievērsiet uzmanību, Viņš nav dzīvnieks. "Viņš paņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd goda krēslā." Kas viņš bija? – Īpašnieks, sākotnējais Īpašnieks, kura labajā rokā bija Izpirkšanas Grāmata. Un nekāds Eņģelis, nekāda Eņģeliska būtne, nekas cits nevarēja ieņemt to vietu. Un šis asiņainais Jērs iznāca un paņēma Grāmatu no Viņa rokas. Ak! Kas tas bija? Brāli, tā ir pati grandiozākā vieta Svētajos Rakstos. Āmen. Un to izdarīt nevarēja neviens Eņģelis, pilnīgi nekas. Jērs atnāca un paņēma to no Tā labās rokas, Kurš sēdēja goda krēslā.

239 Ko tas nozīmē? – Tagad Tā pieder Jēram. Āmen. Tādas bija Dieva likuma prasības. Viņam Tā pieder. Dieva likums pieprasīja Radinieku Izpircēju. Un iznāca Jērs, kurš tam atbilda: "Es esmu viņu Radinieks. Es esmu viņu izpircējs. Es tagad... Es biju viņu aizstāvis, bet tagad Es esmu atnācis, lai pieprasītu priekš viņiem to, uz ko viņiem ir tiesības." Āmen. [Sanāksme priecājas–Tulk.] "Es esmu atnācis, lai pieprasītu viņu tiesības. Iekš tā viņiem ir tiesības uz visu, kas tika pazaudēts tad, kad notika atkrišana, un Es esmu samaksājis cenu."

240 Ak, Brāli! O-o! Vai jūtat iekšēju dievbijību? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Nevis labo darbu dēļ, kurus mēs esam darījuši, bet caur Viņa žēlastību.

241 O-o! Brītiņu uzgaidiet! Un tie vecaji un visi pārējie sāka mest zemē savus vainagus, un ievērojamie sāka mesties zemē. Saprotat?

Neviens, neviens nespēja to izdarīt.

242 Bet Viņš piegāja tieši pie Dieva labās rokas un paņēma no Viņa rokas Grāmatu, un pieprasīja, kas Viņam pienācās: "Es nomiru par viņiem. Es esmu viņu Radinieks Izpircējs. Es...Es esmu Starpnieks. Manas Asinis tika izlietas. Es kļuvu par Cilvēku. Un Es to izdarīju, lai atkal iegūtu atpakaļ šo Draudzi – to, kuru Es paredzēju pirms pasaules radīšanas. Es tā biju nolēmis. Es to izteicu – ka Viņa tur būs. Un neviens nebija spējīgs To paņemt, taču Es devos lejup un to izdarīju, Es pats. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Es esmu viņu Radinieks. Es kļuvu viņiem radniecīgs." Un Viņš paņem šo Grāmatu. Āmen!

243 Ak, Kurš mani šovakar Tur gaida? Kurš tas ir, draudze [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.], kurš gaida Tur? Kurš tad vēl varētu jūs Tur gaidīt? – Šis Radinieks Izpircējs! Ak vai! Cik lielisks apgalvojums, tas ir, rīcība!

244 Tagad Viņam ir īpašumtiesību dokuments izpirkšanai. Viņš tur To Savā rokā. Starpniecība jau ir beigusies. Viņš tur To Savā rokā. Atcerieties, visu laiku Tā bija Dieva rokā, bet tagad Tā ir Jēra rokā. Tagad uzmanīgi skatieties. Visas radības izpirkšanas īpašumtiesību dokuments ir Viņa rokā. Un Viņš ir atnācis, lai pieprasītu To atpakaļ cilvēcei. Nevis pieprasīt to atpakaļ priekš Eņģeļiem, bet pieprasīt to atpakaļ cilvēkiem, kuriem tas arī bija dots, lai atkal būtu Dieva dēli un meitas, atvest viņus atpakaļ Ēdenes dārzā, visu, ko viņi pazaudēja [Brālis Branhams klauvē pa kanceli–Tulk.]; visu radību, kokus, dzīvniekus, visu pārējo. Ak vai!

245 Vai tas jums neliek justies labi? Ak! [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Man šķita, ka esmu noguris, bet nu vairs neesmu. Saprotat? [Sanāksme priecājas.] Reizēm man šķiet, ka kļūstu...ka esmu pārāk vecs, lai sludinātu, bet pēc tam, kad ieraugu kaut ko tādu, man jau šķiet, ka atkal esmu jauneklis. Jā. Ai! Hm! No tā ar tevi kaut kas notiek. Saprotat?

246 Jo es taču zinu, ka Tur mani Kāds gaida. Tur it Kāds, kurš samaksāja to cenu, kuru es nevarēju samaksāt. Pareizi. Viņš to izdarīja manis dēļ, Čārlij. Viņš to izdarīja tevis dēļ. Viņš to izdarīja visai cilvēcei. Un tagad Viņš iznāk, lai pieprasītu to, kas Viņam pienākas kā izpircējam. Kam par labu Viņš to pieprasa? – Ne jau priekš Sevis, bet priekš mums. Viņš ir viens no mums. Viņš ir mūsu Radinieks. Ak vai! Viņš ir mans Brālis. Viņš ir mans Glābējs. Viņš ir mans Dievs. Viņš ir mans Radinieks Izpircējs. Viņš ir viss. Jo kas gan es biju bez Viņa vai kas gan es varētu būt bez Viņa? Tāpēc...redziet, Viņš ir mans Viss. Un Viņš tur stāv kā mūsu Radinieks. Un, lūk, līdz pat šim laikam Viņš ir bijis mūsu Aizstāvis jeb Starpnieks. Bet tagad Viņš iznāk un paņem Izpirkšanas Grāmatu, lai pieprasītu Savas tiesības uz to, ko Viņš izdarīja mūsu dēļ.

247 Cilvēki mirst... Jēzus sacīja: "Kas Man tic, dzīvos, arī ja viņš mirs. Ikviens, kas dzīvo un tic Man, nemirs nemūžam. Kas ēd Manu miesu un dzer Manas asinis, tam ir mūžīgā Dzīvība, un Es to uzcelšu pastarā dienā."

248 Nav nozīmes, vai viņš aizmigtu pirmajā nakts sardzē, otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā vai septītajā – vienalga, kad viņš aizmigs, kas tad notiks? – Atskanēs Dieva bazūne [taure]. Šī pēdējā bazūne sāk skanēt tajā pašā laikā, kad savu Vēstījumu izsaka šis pēdējais eņģelis, un atveras pēdējais Zīmogs. Atskanēs šī pēdējā bazūne, un atnāks Izpircējs, lai paņemtu Savu īpašumu, kuru Viņš ir izpircis – Savu Draudzi, mazgātu Asinīs.

249 Un tā...ak, tagad visa radība atrodas Viņa rokā, un viss izpirkšanas plāns ir aizzīmogots ar septiņiem noslēpumainiem Zīmogiem šajā Grāmatā, kuru Viņš paņēma. Tagad paskatieties. "Un vienīgi Viņš var atvērt To tiem, kam Viņš to grib darīt zināmu." Tā ir Viņa rokā. Saprotat? Lūk, Viņš apsolīja, ka tas notiks tajā laikā, lūk, jo Tā ir aizzīmogota ar septiņiem noslēpumainiem Zīmogiem (Izpirkšanas Grāmata). Tagad paskatieties. Tāpēc tagad...

250 Draugi, es jums sacīju, ka atlaidīšu jūs astoņos trīsdesmit, bet es te esmu izlaidis kādas trīs vai četras lapas, lai nonāktu līdz šai vietai. Tāpēc es gribu... (ir jau pāri deviņiem)... tā, lai jūs varētu atkal atnākt rītdien.

251 Taču šajā septiņkārtīgajā Zīmogu Grāmatā, Izpirkšanas Grāmatā, kuru paņēma pats Jērs... Viņš arī bija vienīgais, kurš varēja to izdarīt. Un Viņš paņēma To no Tā rokas, kas sēdēja Tronī, lai tagad pieprasītu to, ko Viņš ir izpircis, lai pieprasītu to, kas pienākas Viņam. Lai pieprasītu manis un tevis dēļ to, kam Viņš mūs izpirka (saprotat?), lai no jauna dāvātu to, ko Ēdenes dārzā pazaudēja Ādams. Viņš mūs ir izpircis, lai to visu mums atdotu. [Brālis Branhams trīs reizes klauvē pa kanceli–Tulk.]

252 Lūk, redzot šo Grāmatu Jēra rokās, mēs esam gatavi lūgt, lai pār mums ir Viņa žēlastība un žēlsirdība, lai mums atvērtos šī Septiņu Zīmogu Grāmata un ļautu mums kaut nedaudz ieskatīties aiz laika priekškara. Ak vai! Ievērojiet, kad Viņš paņēma Grāmatu, šo apzīmogoto īpašumtiesību dokumentu (tagad tā kārtīgi iegaumējiet to), un norāva šos noslēpuma Zīmogus, lai tos atklātu, nodotu tos Savējiem...

(saprotat?) ...visiem tiem, kurus Viņš izpirka.

253 Lūk, kad mēs nonāksim pie tā Zīmogos, mēs vēlreiz pie tā atgriezīsimies un ieraudzīsim tās dvēseles zem altāra, kas brēca stiprā balsī: "Kungs, cik ilgi? Cik ilgi?"

254 Un šeit Viņš ir kā Starpnieks uz altāra: "Vēl tikai mazu brīdi, jo vēl ir tādi, kuriem ir jācieš tāpat kā jums."

255 Taču te Viņš iznāk no turienes, kad ir šis pēdējais Zīmogs. Viņš vairs nav Starpnieks. Tagad Viņš ir Ķēniņš. Un ko tad Viņš dara? Ja jau Viņš ir Ķēniņš, tad ir jābūt arī Viņa padotajiem. Un Viņa padotie ir tie, kurus Viņš ir izpircis, bet viņi nevar nākt Viņa priekšā, pirms Viņš nav pārņēmis izpirkuma tiesības. Un šeit Viņš iznāk no savas Starpnieka pozīcijas, un, kaut arī nāve mūs ir iedzinusi kapā, Viņš iznāk ar šīm tiesībām! Āmen!

256 "Un pat tie, kas līdz Viņa atnākšanai paliks dzīvi, neaizkavēs tos, kuri ir aizmiguši. Jo atskanēs Dieva bazūne...kad skanēs tā pēdējā bazūne." Kad būs noņemts pēdējais Zīmogs un kad septītais eņģelis teiks savu Vēstījumu, "atskanēs pēdējā bazūne, un nomirušie Kristū augšāmcelsies. Un mēs, dzīvie, kas vēl pāri palikuši, kopā ar viņiem tiksim aizrauti gaisā padebešos, lai satiktos ar Viņu debesīs." Viņš pieprasa! Tagad Viņš ir iznācis, lai pieprasītu to, kas pieder Viņam.

257 Skatieties! Paskatieties! Ak! Noņēma Zīmogus, atklāja noslēpumus. Kad Viņš tos atklāja? – Pēdējam draudzes periodam, vienīgajiem, kuri vēl dzīvo. Visi pārējie jau ir aizmiguši.

258 Viņš sacīja: "Ja Viņš nāks pirmajā nakts sardzē [pirmajos gaiļos], otrajā nakts sardzē, trešajā nakts sardzē un tā tālāk līdz septītajai nakts sardzei..." Septītajā nakts sardzē atskanēja komanda jeb sauciens: "Redzi, Līgavainis nāk!"

259 Un kad viņas to izdarīja, guļošās jaunavas, formālās draudzes, sacīja: "O-o, ziniet, es...es domāju, ka man gribētos dabūt to Svēto Garu." Vai esat ievērojuši prezbiteriešus un anglikāņus? Vai jūs dzirdējāt manu spredi̦ki Fēniksā tiem cilvēkiem, kuri izdod laikrakstu *"Voice"* ["Balss"–Tulk.] un raksta...nu, kas kaiš tam autoram, kurš raksta "Svētais tēvs, *tāds un tāds*"? Kaut arī Bībele saka: "Šādi nesauciet nevienu cilvēku par tēvu." Redziet, tas ir tāpēc, ka arī viņi guļ līdz ar viņām. Taču, kad viņi atnāk un saka: "Jā, mēs ticam..."

260 Viena sieviete nesen pazvanīja citai sievietei, sacīja: "Zini, es esmu anglikāne." Sacīja: "Viņdien es...es...es sāku runāt mēlēs. Man šķiet, ka es saņēmu Svēto Garu, taču, š-š-š, nevienam to nesaki." Es par to ļoti šaubos. Varbūt tu arī runāji mēlēs. Taču pamēģiniet aizdedzināt cilvēku – kā gan viņš varēs mierīgi nosēdēt? [Sanāksme priecājas–Tulk.] Pareizi. Saprotat? Saprotat? Viņš to nespēs.

261 Vai varat iedomāties, ka Pēteris, Jēkabs un Jānis, un visi pārējie tur augšistabā sacītu: "O-o, mēs tagad dabūjām Svēto Garu, taču varbūt būs labāk, ja mēs vienkārši netrokšņosim?" Brāli, viņi līda caur logiem, durvīm un vēl visvisādi, lai tiktu uz ielas, un uzvedās kā dzērāju bariņš. Lūk, kāds ir patiesais Svētais Gars. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.]

262 Taču, redziet, tā guļošā jaunava tik un tā neko nesaņem. Jā, jā. Pareizi. Un atcerieties, kamēr viņas gāja, lai mēģinātu nopirkt Eļļu, atcerieties, Rakstos nav sacīts, ka viņas To dabūja.

263 Taču kamēr viņas bija aizgājušas, cenšoties To nopirkt, atskanēja skaņa. Kas notika? Visas šīs jaunavas, kas gulēja, piecēlās un sakārtoja savus lukturus, un iegāja Mielastā. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

264 Bet pārējās tika atstātas uz Lielo Bēdu periodu, pareizi, "asaras, raudāšana un zobu trīcēšana". Tā ir draudze, nevis Līgava, bet draudze.

265 Līgava iegāja. Ir liela atšķirība starp draudzi un Līgavu. Tieši tā! Jā, jā. Iegāja "Kāzu Mielastā". Ak, padomā tik!

266 Zīmogi tika noņemti (kāpēc...?) pēdējā draudzes periodā, lai atklātu šīs Patiesības. Kāpēc? Jērs noņēma Zīmogus un atklāja tos Savai Draudzei, lai savāktu Savus padotos Savai Valstībai. Viņa Līgavu! Saprotat? Ak vai! Viņš tagad grib atvest pie Sevis savus padotos.

267 Kā to saprast? – No zemes pīšļiem, no jūras dziļumiem, no bezdibeņiem, no visurienes, no ikvienas vietas, no...no tumsas valstības, no paradīzes, lai kur arī viņi nebūtu. Viņš sauks, un viņi atsauksies. Ha! Ā-ā-āmen! Āmen! [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš sauks, un viņi atsauksies.

268 Viņš atnāks pēc Saviem padotajiem. Viņš atklāja Savus noslēpumus, un viņi to ieraudzīja. Un tad "laika vairs nebūs" – laiks ir iztecējis, tas ir beidzies. Labi.

269 Viņš atstāj Troni, kur Viņš bija kā Aizstāvis, kā nokauts Jērs, lai būtu Lauva – Ķēniņš, lai atvestu uz Tiesu pasauli, kura ir noraidījusi Viņa Vēstījumu. Viņš vairs nav Starpnieks.

270 Atcerieties šeit Vecās Derības mācību (mēs pasteigsimies). Kad uz salīdzināšanas vāka vairs nebija asinis, kas tad tas bija? – Tā bija Tiesas vieta.

271 Un kad nokautais Jērs iznāca no Mūžības, no Tēva Troņa, un pārņēma to, kas Viņam pienācās – tad tā bija Tiesas vieta. Tad Viņš vairs nebija Jērs, bet kļuva Lauva, Ķēniņš, un Viņš aicina, lai atnāk Viņa Ķēniņiene un nostājas Viņam blakus.

272 "Jeb vai jūs nezināt, ka svētie tiesās pasauli?" Daniēls sacīja: "Iesākās tiesa, un grāmatas tika atvērtas. Un desmit tūkstoši reiz desmit tūkstoši kalpoja Viņam." Ķēniņš un Ķēniņiene. "Tika atvērta vēl cita grāmata, tā ir Dzīvības Grāmata," – tas ir draudzei. Un tur stāvēja Ķēniņiene un Ķēniņš.

273 Kā saka viena kovboju dziesma:

Reiz naktī es gulēju prērijā,
Un vēros es debesu zvaigznēs.
Un jautāju, vai kādreiz tāds kovbojs
Varētu doties tais tālajās tālēs.

Tur esot kāds ceļš uz to gaišo un laimīgo Tāli.
Bet saka, ka šaurs un grūti pamanāms tas.
Bet platais ceļš ejot uz postu,
Viss gaismās un visiem pazīstams tas.

Un saka, ka ir kāds liels Saimnieks...

274 Viņš runā savā lopkopja dzīves valodā. Ja jūs kādreiz esat bijuši tajā vidē, jūs skaidri sapratīsiet, par ko ir runa.

Un saka, ka ir kāds liels Saimnieks,
Un vietas Tam vienmēr ir daudz.
Tam vienmēr ir grēcniekam vieta,
Kas pa taisno un šauro celiņu iet.

Un saka, ka Viņš nekad neatstās tevi,
Pat katru skatienu un darbību tavu zina Viņš.
Bet drošībai degzīmi labāk mums uzspiest,
Un mūsu vārdu Viņa lielajā rēķinu Grāmatā ierakstīt.

Jo stāsta, ka būs viens liels aploks,
Kurā kovboji kā ganāmpulks stāvēs.
Lai iezīmētu tos tiesas jātnieki,
(Šie pravieši un redzētāji)
Kuri pazīst katru šķirni un degzīmi.

275 Ja jūs kādreiz esat bijuši lopu aplokā...redziet, tur stāv saimnieks, bet jātnieki grozās tajā lopu barā. Kad jātnieks ieraudzīs, ka blakus ir kāds lops ar viņa degzīmi, viņš pamās saimniekam. Un saimnieks to ieraudzīs un piekrītoši pamās ar galvu. Viņa zirgs uzreiz metīsies uz priekšu, apkārt un apkārt uz riņķi, lūk,

šādi atdalot ragulopus, un nošķirs tās govis, kas pieder viņam. Saprotat?

Jo stāsta, ka būs viens liels aploks,

Kurā kovboji kā ganāmpulks stāvēs.

Lai iezīmētu tos tiesas jātnieki,

Kas pazīst katru šķirni un degzīmi. (Redzat?)

276 Un tā viņš sacīja:

Man šķiet, ka es būšu kā noklīdis jaunlops,

Vienkārši vīrs, kas notiesāts mirt.

(bez degzīmes, viņš...no tādiem vāra zupu. Saprotat?)

Kas nošķirts būs kopā ar negudriem,

Kad šo jātnieku Saimnieks nāks.

277 Vai redzat, kas Viņš ir? Jātnieku Saimnieks. Tieši tas ir Jērs attiecībā uz šiem septiņiem vēstnešiem, kuri zina katru šķirni un degzīmi. Saprotat? M-m-m!

278 Paskatieties, lūk, Viņš nāk. Viņš atstāj Troni, kur Viņš bija kā Aizstāvis, kā nokauts Jērs, lai kļūtu par Lauvu, Ķēniņu, lai atvestu uz Tiesu visu pasauli, kura ir noraidījusi... Tad mūsu Radinieks Izpircējs būs Ķēniņš pār visu. Kāpēc? – Viņam ir izpirkšanas īpašumtiesību dokuments. Tas viss atrodas Viņa rokā. Es priecājos, ka es Viņu pazīstu. Saprotat?

279 Tad Viņš pieprasīs Savu mantojumu – Draudzi, Līgavu. Viņš to pieprasīs.

280 Ko Viņš darīs pēc tam? Viņš atbrīvosies no Sava pretinieka, no sātana. Viņš iemetīs viņu Uguns Jūrā līdz ar visiem tiem, kurus sātans iedvesmoja noraidīt Viņa izpirkšanas Vārdu.

281 Tur Viņš ir Ķēniņš. Šobrīd uz Troņa vēl ir žēlastība. Nenoraidiet Viņa piedāvājumu. Saprotat? Tie jātnieki skaidri zina, kas jūs tādi esat.

282 Un, lūk, Viņa pretinieks, kurš divus tūkstošus gadus ir sagādājis Viņam grūtības, apgalvojot: "Es varu darīt ar viņiem visu, ko vien gribu. Viņi joprojām ir mani. Viņi ir mani. Es... Viņi tur pazaudēja šo dokumentu."

283 Taču Viņš ir Radinieks Izpircējs. Viņš sacīja, ka šobrīd Viņš ir tur kā Aizstāvis. Taču pienāks laiks...

Tas sacīja: "Es iedzīšu viņus kapā."

284 Bet Viņš pateica Draudzei: "Es jūs izvedīšu no tā ārā." Saprotat? "Taču vispirms Man vajag pabūt par Aizstāvi."

285 Te Viņš iznāk, atnāk no tās tālās Mūžības, no Tēva Troņa, kur Viņš sēdēja kā Aizstāvis. Tagad Viņš nāk, lai būtu Ķēniņš, ak, lai ganītu visas tautas ar dzelzs zizli. Tiesa ir gatava sākties. Ak, brāli, tas viss ir mūsu Radinieka Izpircēja rokās. Pareizi. Tieši tā.

286 Ko Viņš dara? Viņš met izaicinājumu šim pretiniekam, sātanam. "Tagad viņi ir mani. Es esmu uzcēlis viņus no kapa." Un Viņš ņem visus meļus un Vārda sagrozītājus, visus tamlīdzīgos līdz ar sātanu un iznīcina viņus uguns jūrā. Tad visam būs pienācis gals. Iemet viņus uguns jūrā. Ak vai!

287 Vai zināt, ko? Pirms mēs beidzam, es gribu...es gribu šeit kaut ko pateikt. Un pēc tam mēs...mēs pasteigsimies. Ievērojiet. Mēs esam nonākuši līdz 7. pantam. Bet no 8. līdz 14. pantam...es vēlos, lai jūs pievēršat uzmanību, kas šeit notiek. "Visi, kas bija debesīs, un visi, kas bija uz zemes..."

288 Tagad paklausieties. Ziniet, es to izlasīšu. Man šķiet, būs labāk, ja es to vienkārši izlasīšu no Grāmatas, sākot ar 7. pantu. Saprotat? Un...paskatieties uz 6. pantu.

Un es...un es redzēju goda krēsla, četru dzīvo būtņu un vecajo vidū stāvam Jēru, kā nokautu, ar septiņām galvām... ar septiņiem ragiem (tā es gribēju sacīt) *un septiņām acīm* (mēs to tikko paskaidrojām)*, kas ir septiņi Dieva gari, izsūtīti pa visu pasauli.*

289 Redziet, Septiņi Draudzes Periodi, šie septiņi vēstneši, kuri uzturēja to Uguni. Saprotat? Labi.

Un Viņš nāca (šis Jērs) *un saņēma grāmatu no Tā labās rokas, kas sēd goda krēslā...sēd goda krēslā.*

290 Tagad skatieties. Un, kad Viņš to bija izdarījis, paskatieties, kas notika. Kāda varena jubileja! Lūk, tieši šeit arī notiek šo Zīmogu noņemšana. Uzreiz pēc tam mēs izskatīsim to "pusstundas klusumu". Paskatieties, no šīs vietas mēs sāksim, bet nākamsvētdien vakarā mēs to pabeigsim tieši tajā vietā. Un tagad klausieties ļoti uzmanīgi. Vai jūs esat gatavi? Sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Klausieties uzmanīgi, kas notika.

291 Kad Viņš to izdarīja... Kad visa radība stenēja, neviens nezināja, ko darīt, un Jānis raudāja. Lūk, atnāca Jērs, Viņš atnāca! Un šī Grāmata bija sākotnējā Īpašnieka rokās, jo cilvēks bija atkritis un To pazaudējis. Un neviens cilvēks vairs nebija spējīgs To paņemt, lai izpirktu zemi; ne priesteris, pāvests, neviens, kā es jau sacīju. Taču iznāca Jērs! Nevis Marija, nevis *tāds* svētais vai *tāds* svētais. "Iznāca asiņains, nokauts Jērs un paņēma Grāmatu no Tā labās rokas, kas sēdēja goda krēslā." Un, kad viņi ieraudzīja, ka tas ir Izpircējs, un visas dvēseles zem altāra, kad eņģeļi...kad vecaji...kad visi to redzēja, kad tas notika... Tomēr tas notiks nākotnē. Šovakar Viņš ir Starpnieks, taču Viņš līdz tam nonāks. Skatieties.

Kad Viņš ņēma grāmatu, tad četras dzīvās būtnes un divdesmit četri vecaji metās zemē Jēra priekšā, katrs turēdams rokā cītaras un zelta kausus, pilnus kvēpināmām zālēm, kas ir svēto lūgšanas.

292 Tie ir tie, kuri atrodas zem altāra, kuri pirms tam bija lūguši. Redziet, viņi bija lūguši par izpirkšanu, bija lūguši par augšāmcelšanos. Un šeit šie...šie vecaji izlej viņu lūgšanas priekšā... Tāpēc ka tagad mums ir Pārstāvis, mums debesīs ir Radinieks, kas ir iznācis, lai pieprasītu to, kas Viņam pienākas.

Viņi dziedāja jaunu dziesmu, sacīdami: "Tu esi cienīgs ņemt grāmatu un atvērt tās zīmogus, jo Tu tapi nokauts un esi atpircis mūsu *Dievam* (skatieties) *ar Savām asinīm cilvēkus no visām ciltīm, valodām, tautām un tautībām, un Tu esi padarījis viņus mūsu Dievam par ķēniņiem un priesteriem, kas valdīs pār visu zemi."*

293 Viņi gribēja atgriezties. Un, lūk, viņi atgriežas, lai būtu ķēniņi un priesteri.

294 Slava Dievam! Es jūtos tik labi, ka varētu pat mēlēs sākt runāt! Skatieties. Nepalaidiet garām. [Sanāksme priecājas–Tulk.] Jā! Tā vien šķiet, ka manā valodā trūkst vārdu, lai Viņu slavētu. Man ir vajadzīgi tādi, kurus es pat nezinu.

295 Pievērsiet uzmanību.

"Tad es redzēju..." Ieklausieties tajā. *Tad es redzēju un dzirdēju kā daudzu eņģeļu balsi...*

296 Paklausieties, kādas te notiek svinības! Kad viņi ieraudzīja, kā atnāk šis Jērs un paņem to izpirkšanas Grāmatu, dvēseles sāka bļaut. (Mēs to vēl izskatīsim.) Visi, pilnīgi visi, visi vecaji metās zemē. Viņi izlēja svēto lūgšanas. Kāpēc? – Tur bija Radinieks, kas mūs pārstāvēja. Viņi krita uz sava vaiga, un viņi sāka dziedāt dziesmu, sakot: "Tu esi cienīgs, jo Tu tiki nokauts!" Paskatieties uz... Un paskatieties uz tiem eņģeļiem!

Tad es redzēju un dzirdēju kā daudzu eņģeļu balsi visapkārt goda krēslam, dzīvām būtnēm un vecajiem, viņu skaits bija miriādu miriādes un tūkstošu tūkstoši (Ak! Paskatieties!), *kas sauca skaņā balsī:*

"Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts, ņemt spēku, bagātību, gudrību, stiprumu, godu, slavu un pateicību!"

297 Redz, kādas svinības notiek Debesīs, kad šis Jērs ved...atstāj šo Aizstāvja solu un atnāk šurp, lai pārņemtu to, kas Viņam likumīgi pienākas!

298 Ziniet, Jānis bija saviļņots. Droši vien viņš ieraudzīja tur ierakstītu savu vārdu. Kad šie Zīmogi atvērās, viņš droši vien kļuva ārkārtīgi priecīgs. Pakausieties, ko viņš sacīja.

Un visa radība debesīs, virs zemes, apakš zemes, jūrā un visus, kas tur ir, dzirdēja mani sakām [Latv. Bībelē: *"Es dzirdēju...sakām..."*–Tulk.]: *"Tam, kas sēd goda krēslā, un tam Jēram, lai ir pateicība, gods, slava un vara mūžu..."* (Āmen, āmen un āmen! Ak!)

Un četras dzīvās būtnes sacīja: āmen! Vecaji metās zemē un pielūdza [To, kurš

dzīvo mūžīgi.]

299 Tie tik ir svētki, tas tik ir laiks, kad iznāca šis Jērs! Redziet, šī Grāmata ir aizzīmogota pat Debesīs, šie noslēpumi.

300 Teiksiet: "Bet vai mans vārds tur ir?" Es nezinu. Es ceru, ka ir. Taču, ja tas tur ir, tad tas bija ierakstīts Grāmatā pirms pasaules radīšanas.

301 Taču pirmo reizi parādījās šīs izpirkšanas Pārstāvis – atnāca Jērs, nokauts pirms pasaules radīšanas. Un Viņš paņēma Grāmatu (slava!), atvēra šo Grāmatu un norāva Zīmogus, un nosūtīja To uz zemi Savam septītajam eņģelim, lai atklātu To Saviem ļaudīm! [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Lūk, lūdzu! Ak vai! Kas notika? – Bļāvieni, gaviles, aleluja, svaidījums, spēks, godība, izpausme! [Sanāksme turpina skaļi priecāties–Tulk.]

302 Bet vecais zēns Jānis, kurš bija tur stāvējis, mūsu brālis, raudādams! Nu viņš sacīja: "Visi Debesīs, visi virs zemes un visi jūrā dzirdēja, kā es bļāvu: 'Āmen! Āmen! Pateicība, gods un spēks, un vara, lai ir Viņam, kas dzīvo mūžīgi mūžos.'" [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.]

303 Redz, kāds prieka brīdis, kad tika noņemti tie Zīmogi! Droši vien Jānis tur ieskatījās un ieraudzīja to, kas atradās aiz laika priekškara, un sacīja: "Redz, kur Jānis." O-o-o!

304 Viņš bija tik ļoti laimīgs, ka sacīja: "Viss Debesīs..." Droši vien viņš iekliedzās riktīgi skaļi, vai ne? "Viss Debesīs, viss uz zemes, viss zem zemes, ikviena radība, viss pārējais, dzirdēja, kā es saku: 'Āmen! Pateicība un slava, un gudrība, un vara un spēks un bagātība pieder Viņam.'" Āmen!

305 Kāpēc? – Kad atnāca atklāsme, ka Jērs, šis Izpircējs, mūsu Radinieks, ir atgriezies atpakaļ no starpniecības Troņa un ir iznācis, lai pārņemtu Savu īpašumu. O-o!

Jērs drīz Līgavu Sev ņems, viņai kāzu priekus lems,

Līdz ar debess pulkiem svētiem mielastā;

Tā būs neaprakstāma aina, visi svētie tērpti baltā,

Un ar Jēzu valdīsim mēs mūžīgi.

Nāciet šurp, Viņš mīļi ielūdz mielastā (uz Vārdu).

306 O-o, man...man...trūkst vārdu. Saprotat?

Nāciet šurp, Viņš mīļi ielūdz mielastā,

Visi izsalkušie, izslāpušie, jūs.

(Šobrīd! Taču, kad Viņš aizies, cerības vairs nebūs.)

Viņš, kurš baro tūkstošus, vīnā pārvērš ūdeņus...

307 Viņš, kurš sacīja: "Kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru." Ak vai! Viņš, kurš apsolīja, ka tas viss notiks pēdējā laikā. Viņš, kurš to visu pateica. Viņš, kurš tagad, šajā laikā, kad notiek šo lietu atklāsme un tās kļūst zināmas: "Nāciet šurp, mielastā." Ak, nepalaid to garām, mans brāli.

Tagad uz brītiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

308 Ar Dieva žēlastību rītvakar mēs mēģināsim noņemt šo Pirmo Zīmogu, ja vien Dievs to noņems mūsu dēļ un ļaus mums ieraudzīt šo atklāsmi, kas bija apslēpta kopš pasaules radīšanas.

309 Pirms mēs to darām, mans grēcīgais draugs jeb remdenais draudzes locekli, vai tu vienkārši skaities draudzes loceklis vai arī neskaities draudzes loceklis? Un, ja tu tik vien kā skaities draudzes loceklis, tad tu tikpat labi vari iztikt arī bez tā. Tev ir jāpiedzimst. Tev ir jāatnāk pie Asinīm. Tev ir jāatnāk pie tā, kas vienkārši iztīrīs grēku tā, līdz no tā nepaliks pāri ne atmiņas.

310 Ja tu vēl neesi sagatavojies, lai satiktos ar Jēru padebešos... Un caur spēku, kas man ir dots caur manu uzdevumu, kuru deva Visuvarenais Dievs, un kuru man atnesa Eņģelis, Uguns Stabs, es mudinu jūs Jēzus Kristus Vārdā! Nemaz nemēģiniet satikt Viņu, ja jūs tik vien kā skaitāties loceklis kādā šīs zemes draudzes ložā.

311 Nāciet, kamēr vēl Starpnieks (cik es zinu) atrodas Tronī, būdams Aizstāvis. Tāpēc ka pienāks diena, kad jūs gribēsiet atnākt, bet Starpnieka vairs nebūs. Jo, ja mēs redzam to stundu, kurā mēs dzīvojam (septītajā draudzes periodā), un Dieva noslēpumi atveras, un apstiprinātais Dieva Gars rāda visu, ko Viņš ir apsolījis pēdējām dienām, cik tad daudz laika ir atlicis? Grēcīgais draugs, nāc.

312 Kungs Jēzu, ir vēla stunda. Iespējams, ir pat vēlāks, nekā mēs domājam. Un mēs esam laimīgi, redzot, kā šī stunda tuvojas. Ticīgajam tas ir visbrīnišķīgākais laiks, kādu pasaule jebkad ir zinājusi. Bet noraidītājam tas ir visnepatīkamākais laiks, kāds vien iespējams. Nav iespējams atrast tādus vārdus alfabētā...tādus burtus, lai saliktu vārdus, kuri spētu izteikt gaidāmās grūtības un bēdas. Un tāpat nav tādu vārdu, kurus varētu izveidot no mūsu alfabēta, lai izteiktu tās svētības, kas priekšā gaida ticīgo.

313 Tēvs, iespējams, šovakar šeit atrodas tie, kuriem nav cerības. Un viņi ir saprātīgi cilvēki. Un tagad, ja Asinis joprojām ir uz Salīdzināšanas Vāka, lai Jērs iznāk no Goda Krēsla un ienāk viņu sirdīs, un atklāj viņiem, ka viņi iet pazušanā, un ar asiņainām rokām pasaka: "Atnāc, kamēr vēl ir laiks."

314 Es uzticu Tev šo Vēstījumu, Kungs, līdz ar manu lūgšanu, Tavās rokās. Dari, kā vien Tu vēlies, Tēvs, Jēzus Vārdā.

Kamēr mūs galvas ir noliektas...

315 Ja tu neatbilsti šīm prasībām un šiem noteikumiem, ja tu esi paļāvies vienīgi uz savu baznīcu, tad nav nekā, kas tevi varētu izpirkt. Ja tu paļāvies uz kāda svētā aizbildniecību, tu vēl aizvien ej pazušanā. Ja tu esi paļāvies uz savu roku darbiem, uz kaut ko sevis izdarītu, labiem darbiem – tu ej pazušanā. Ja tu esi paļāvies uz...uz savas mātes lūgšanu, vai savas mātes, sava tēva taisnīgumu; ja tu esi uz to paļāvies – tu ej pazušanā. Ja tu esi paļāvies uz kādu sajūtu, uz kādu neparastu izjūtu, uz kādu emociju, kad tu runāji mēlēs vai dejoji; ja tu paļāvies tikai uz to un nepazīsti Jēru, nepazīsti Viņu personīgi, tādā gadījumā es mudinu tevi Dieva priekšā: saved to visu kārtībā ar Dievu tagad.

316 Lūdziet savā sirdī. Un esiet vienkārši, jo Dievs slēpjas vienkāršībā. Atcerieties, Bībelē ir teikts: "Visi, kas ticēja, tika piepulcināti."

317 Un, kamēr mēs lūgsim par jums, es ceru, ka jūs pieņemsiet savu...šo vienīgo mūžīgo lēmumu. "Kungs, es teikšu – Jā!" Bet *lēmums* – tas ir "akmens". Taču kāds labums ir no akmens, ja nav mūrnieka, kas to var aptēst, lai būvētu celtni, lai tas derētu celtnei? Tādā gadījumā ļaujiet Svētajam Garam aptēst jūs no tā, kas jūs esat, par to, kādiem jums būtu jābūt. Ja tu esi tikai ceremoniāls draudzes loceklis, ja tu esi grēcinieks, lai kas tu arī nebūtu; ja tu esi bez Kristus, bez Svētā Gara, tad lai Dievs dāvā tev tagad mieru.

318 Tagad, Kungs, nākot Tavā priekšā tik apzināti, kā vien protu, un tik Bībeliski, kā vien protu, es tagad nāku kopā ar tiem, kurus es esmu atdevis Tev līdz ar Vārdu. Es esmu pārliecināts, Kungs, ka šovakar Vārds atrada sev vietu cilvēku sirdīs.

319 Ja šeit ir tādi, kuri nezina vai arī viņiem nav šīs pārliecības, ka Svētā Gara maigā Klātbūtne mājo viņu dzīvēs; ka dusmošanās vai vienaldzība, vai egoisms, vai vēl kaut kas ir atdalījis no viņiem šo vareno Personību un nelaiž viņus Tam klāt; varbūt kāda ticības mācība vai...vai kāda sajūta nelaiž viņus klāt šai maigajai sadraudzībai ar Dievu – lai tagad tas viss tiek aizmests prom!

320 Un lai Jērs, šis asiņainais, svētais Radinieks, kurš atnāca no Goda Krēsla, nonāca caur mistiskajām Dieva Troņa koridoru gaismām, iznāca, lai pieprasītu Savu mantojumu – Dievs, dāvā, lai viņi šovakar pieņem Viņu! Lai katrs savu lēmumu pieņem nopietnībā un lai viņi pakļaujas Tam vienīgajam, Kurš var aptēst viņus un izveidot par Dieva dēliem un meitām.

321 Tagad, šajā nopietnajā lūgšanā... Es daru to šādi, jo es jūtu vadību tā darīt. Nopietnībā, Dieva priekšā, jo Viņš jums Sevi pierādīja. Un tu nebiji kristietis jeb, kā mēs saucam...ne...ne jau kādas konfesijas loceklis, bet es ar to domāju no augšienes dzimušu kristieti. Taču tu patiesi tici, ka šis Vēstījums ir patiess, un tu dziļi tici, ka tu vari tikt glābts tikai caur Dieva žēlastību. Un tu tici, ka tagad Viņš runā uz tavu sirdi. Un tu gribi Viņu pieņemt un esi gatavs tam, lai Viņa Vārds aptēš tevi no tā, kas tu esi, un padara tevi par to, kam tev būtu jābūt. Vai tu vari to apliecināt, pieceļoties kājās? Ja tāds cilvēks ir šeit un grib pieņemt šo pilnīgi pietiekamo... lēmumu, piecelieties kājās. [Brālis Branhams nogaida–Tulk.]

322 Debesu Tēvs, es nezinu, ko vēl es varu darīt, kā vien citēt Tavu Vārdu. Šeit kājās ir piecēlušies cilvēki, kuri jūt, ka viņi nav tādi, kādiem viņiem vajadzētu būt, ka viņi nav gatavi šai Aizraušanai, jo tā var notikt, vēl pirms mums tiks atvērts Pirmais Zīmogs.

323 Un, Tēvs, es lūdzu par viņiem. Es...kā Tavs kalps es pienesu šo lūgšanu šim varenajam Aizstāvim, Kristum. Kamēr viņi lūdzas, es kopā ar viņiem pienesu savu lūgšanu pie ziloņkaulā veidotā Dieva Troņa, kur šovakar atrodas šis Asiņainais Upuris, un jebkurā brīdī Tas var atstāt Troni, lai iznāktu priekšā, pieprasot to, kas Viņam pieder – tad vairs nebūs nekādas žēlastības, tad būs tiesa.

324 Dāvā, Kungs, lai šie cilvēki, kuri ir piecēlušies kājās, kuri atzīstas Tev savās sirdīs un vēlas atļaut

Dieva Garam viņus pārveidot un aptēst, un izveidot no viņiem dzīvus akmeņus Tā Kunga Dieva Namā... Dāvā to, Tēvs. Tagad es uzticu viņus Tev.

325 Un Tu sacīji: "Katru, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, Es apliecināšu viņu Mana Tēva un svēto Eņģeļu priekšā." Un, lūk, šovakar Tu sēdi tur viņu visu klātbūtnē. Un viņi ir piecēlušies kājās, apliecinot Tevi. Un, Kungs, ja tas nāk no viņu sirds dziļumiem, tad tikpat droši, cik pareizs ir Dieva Vārds, Tu tieši tagad veic aizbildniecību par viņiem un pieņem viņus šo attīrošo Upurjēra Asiņu žēlastības un žēlsirdības valstībā. Un viņi būs Tavi, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

326 Un tā, tie, kuri redz tos, kuri stāv kājās... Tas jaunais cilvēks, lūk *tur*, un pārējie, kas stāv – tie, kuri sajuta, ka viss grēks un nosodījums ir prom... Es gribu, lai jūs vienkārši pieceļaties (jūs, kas esat viņiem blakus), paspiediet viņiem roku un sakiet: "Brāli, es par tevi lūgšu. Māsa, es par tevi lūgšu." Vienkārši paspiediet viņiem roku un sakiet: "Lai Dievs tevi svētī." Bet viss pārējais ir Visuvarenā rokās. Sakiet: "Es lūgšu, un es darīšu visu, ko varu, lai palīdzētu tev ieiet Dieva Valstībā."

Ak, šodien Viņš aicina!

Ak, Jēzus aicina!

Viņš maigi aicina šodien!

327 Vai jūs viņu mīlat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai tad Viņš nav brīnišķīgs? ["Āmen."] Ak, ko gan mēs bez tā darītu? "Cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikkatra vārda, kas iziet no Dieva mutes, lūk, no kā dzīvos cilvēks." Ak, baro mani, Kungs, ar Vārdu!

328 "Nepametīsim savas kopā sanākšanas, kā tas neticīgiem parasts, bet pamudināsim cits citu, vēl jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu."

329 Ja Dievs dos, rītvakar caur Dieva žēlastību es mēģināšu, cik vien spēšu, lūgt Viņam aizb...aizbildniecību, lai šo Zīmogu noslēpums (kad Tie tiks noņemti) pasludinātu cilvēkiem Dieva Vārdu.

Lai Dievs ir ar jums, līdz es jūs atkal satikšu!

330 Un tagad es nododu dievkalpojumu mūsu brīnišķīgajam brālim, brālim Nevilam, draudzes ganam. Cik daudzi mīl brāli Nevilu? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Lūk, mēs visi. Nāc šurp, brāli Nevil. Brāli Nevil, lai Dievs tevi svētī, brāli.

Intervāls starp Septiņiem Draudzes Periodiem un Septiņiem Zīmogiem

(*The Breach Between The Seven Church Ages And The Seven Seals*)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 17. martā Branhama saiešanas teltī Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0317E ilgst 2 stundas un 37 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2016. gadā. Izplatāms bez maksas.